

Ekstraktivizm zonasında qadınlar

Bolnisi hasilat fəaliyyətinin gender aspekti və Gürcüstan azərbaycanlıları üzərindəki sosial təsirləri

Salome Kobalava

Table of Contents

Giriş	3
Üzə çıxan əsas faktlar	5
1. Metodologiya	7
1.1. Nəzəri çərçivə: Feminist siyasi ekologiya	7
1.2. Ekstraktivizm	7
1.3. Ekstraktivizmin gender cəhətdən tənqididə	8
1.4. Məlumatların toplanması və təhlili	9
2. Bolnisinin kənd təsərrüfatı və Gürcüstanın azərbaycanlı icması	12
2.1. Gürcüstan azərbaycanlıları icmasının qadınları	12
3. Bolnidə təbii sərvətlərin çıxarılması	14
3.1. Qızıl və əlvan metallar mədəni	15
3.1.1. Qızıl və əlvan metal hasilatı nəticəsində çayların çirkilənməsi və Bolnisinin azərbaycanlılar yaşayış kəndlərinə ekoloji təsiri	15
3.1.2. Qızıl və əlvan metal hasilatının Bolnidəki azərbaycanlı qadınlar üzərində təsiri	17
3.2. Suvarma suyu	18
3.2.1. Bolnisi azərbaycanlı icmasında suyun qeyri-bərabər paylanması xüsusiyyətləri	18
3.2.2. Bolnisi azərbaycanlı icmasında suvarma suyunun qeyri-bərabər paylanması gender aspekti	20
3.3. Qum-çinqıl hasilatı	21
3.3.1. Zemo və Kvemo Arkevani kəndlərində qum-çinqıl hasilatının ekoloji, sosial və gender təsirləri	21
Təsviyələr	25
Biblioqrafiya	27

Tədqiqatın müəllifi: Salome Kobalava

Üz qapağı dizaynı: Tatia Nadareișvili

Tədqiqat Henrix Böll Fondunun Tbilisi Ofisinin dəstəyi ilə hazırlanıb

Giriş

Geniş mənada ekstraktivizm iqtisadi mənfəət məqsədilə təbii ehtiyatların genişmiqyaslı hasilatı prosesinə deyilir. Bu proses təbii sistemlərin özünüberpa gücünü zədələyən ağır sosial və ekoloji təsirlərlə xarakterizə olunur. (Akosta, 2013; Qudinas, 2013). Gürcüstanda sənayeləşdirilmiş xammal hasilatının bir əsrlik tarixə malik olmasına və son illərdə bu sektorla bağlı bir sıra sosial etirazlara baxmayaraq (Keburia & Çubabria, 2017), ekstraktivizmin yerli təzahürleri nisbətən yeni tədqiqat predmetidir. Mis filizləri və konsentratları – mineral hasilatı məhsulları – Gürcüstanın ixracat siyahısında aparıcı yer tutur (Gürcüstan Statistika Xidməti, 2022). Lakin ölkənin ümumi iqtisadiyyatına və məşgulluq bazarına verdiyi töhfə baxımından mədən sənayesinin payı o qədər də böyük deyildir (Çivadze, 2020). Bunun fonunda isə təbii ehtiyatların intensiv çıxarıldığı ərazilərdə yerli icmalar və ekosistemlər yüksək ekoloji və sosial fəsadların əziyyətini çəkirlər (Aroşvili, 2020; Urçuxișvili, 2021; Tsintsadze, 2020).

Çiatura, Zestafoni və Kazreti monoindustrial (təksənayeli) şəhərlərinin nümunəsində həyata keçirilən son tədqiqat ekstraktivizmin ekoloji, sosial, iqtisadi və gender aspektlərinin kəsişməsindəki təsirlərini müzakirə edir (Sosial Ədalət Mərkəzi, 2020; Urçuxișvili, 2021). Ekstraktivizm üzərinə xüsusən gender bucağından fokuslanan bu tədqiqat monosənaye tipli yaşayış yerlərindən qadınların əmək miqrasiyasını və onların iqtisadi iştirak imkanlarının olmamasını nəzərdən keçirir. Bu isə az maaşlı və mədən sənayesindəki təhlükəli iş şəraitindən başqa məşgulluq alternativlərinin olmaması ilə əlaqəlidir (Aroşvili, 2020; Urçuxișvili, 2021). Bununla belə, Gürcüstanın etnik azlıq qruplarına mənsub olan və hasilat zonalarında yaşayan, lakin ordan köçüb gedə bilməyən kənd qadınları haqqında çox az məlumat var. Onlar hasilat fəaliyyətinin birbaşa və zərərli təsiri altında yaşamağa məcbur olurlar.

Gürcüstanda kənd yerlərində yaşayan qadınlar ayrı-seçkiliyin müxtəlif formaları ilə qarşılaşır və çoxsaylı problemlərlə üzləşirlər. Bura istər iqtisadi, tibbi, hüquqi, sosial və psixoloji sağlamlıq xidmətlərinə çıxışın olmaması, istərsə də ictimai və siyasi həyata qoşulmaq imkanlarının məhdudluğunu daxildir. Bütün bu sadalananlara kənd təsərrüfatı sahəsində maliyyə və torpaq resurslarına əlçatımlılıq baxımından gender bərabərsizliyi də əlavə olunur (Qomelak Pael və başqaları, 2020). Bu isə kənddə yaşayan və etnik azlıq icmasından olan qadınları xüsusiət həssas vəziyyətə salır. Çünkü onlar dil baryeri səbəbilə kənd təsərrüfatı sahəsindəki qadınlar üçün ayrılan dəstək programlarında iştirak etmək imkanından məhrumdur (Məmmədli, 2022). Ölkənin kənd təsərrüfatı üzrə işçi qüvvəsinin gender tərkibi əməyin bölgüsündə də asimetriyalardan xəbər verir. Gürcüstanın Raça-Leçxumi və Svaneti bölgələrini çıxməqla, kənd təsərrüfatında qadın işçilərin, xüsusən də qeyri-rəsmi işləyənlərin sayı kişilərə nisbətən daha çoxdur. Bu cəhətdən ən yüksək göstərici ilə (2019-cu ildə 60%) Kvemo Kartli bölgəsi fərqlənir (Qomelak Pael və başqaları, 2020); orda əhalinin 42%-ni Gürcüstan azərbaycanlıları təşkil edir¹.

Gürcüstanda etnik azlıq nümayəndəsi olan kənd qadınlarının üzləşdiyi çoxsaylı bərabərsizlikləri nəzərə alaraq, bu tədqiqat ümumi əhalinin 6%-ni təşkil etməklə ölkənin ən çoxsaylı etnik qrupu olan azərbaycanlı icmasından (GeoStat, 2016) olan qadınların, daha da konkretləşdirək, Kvemo Kartli bölgəsinin Bolnisi bələdiyyəsi ərazisində yaşayan qadınların təcrübəsinin öyrənilməsinə həsr edilir. Bu bölgədə bir çox ekstraktivist fəaliyyət mövcuddur və müxtəlif təbii resursların kommersiya məqsədilə hasilatı işləri aparılır. Nəzərə alsaq ki,

¹ CSEM.ge. (2016). Gürcüstanın etnik qrupları. http://csem.ge/wp-content/uploads/2016/07/ethnic_groups_of_georgia.jpg

Bolnisi bələdiyyəsinin əsas gəlir mənbəyi kənd təsərrüfatıdır, (Darsavelidze və başqaları, 2018) Bolnisi regionunun, xüsusilə Gürcüstan azərbaycanlıları icmasının ekoloji şəraitdən və təbii sərvətlərə çatımlılıqdan xeyli asılı olduğunu görmək çətin deyil. Bolnisidə gedən nəzarətsiz hasilat fəaliyyətləri isə onları təhlükə altında qoyur.

Yuxarıda qeyd edilənləri nəzərə alaraq, bu tədqiqat ekstraktivizmi Bolnisidəki müxtəlif tipli hasilat əməliyyatları kontekstində təhlil edir və bu prosesdə konsepsiyanın daha geniş anlayışına söykənir (Akosta, 2017). Nəzəri olaraq, tədqiqat feminist siyasi ekologiya perspektivindən istifadə edərək, ekstraktivist fəaliyyətlərin Bolnisidə yaşayış azərbaycanlı qadınlara necə təsir etdiyini, onların əməyi, gündəlik təcrübələri, təbii sərvətlərə çıxış və ətraf-mühitdə baş verən dəyişikliklər arasındaki əlaqəni üzə çıxarır.

Üzə çıxan əsas faktlar

Araştırma predmetini və Gürcüstanda azərbaycanlı qadınlarının üzləşdiyi sosial-iqtisadi çətinlikləri nəzərə alsaq, bu tədqiqatın onların həssas vəziyyətinə diqqət çəkməsi qaçılmazdır. Tədqiqat həmçinin Bolnisi kənd təsərrüfatı sektorunun möhkəmləndirilməsində və bütün icmanın sosial təkrar-istehsalında qadın əməyinin son dərəcə əhəmiyyət kəsb etdiyini də vurğulayır. Feminist siyasi ekolojiyanın yolu ilə gedərək, bu hesabat ekoloji sisteminin istismarı, ümumi siyasi, sosial, iqtisadi kontekstlə Bolnisidəki azərbaycanlı qadınlarının gündəlik həyatı arasındaki əlaqələri qabardır. Bununla da göstərilir ki, aparılan hasilat fəaliyyətinin təsirləri qeyri-bərabərdir və icmada struktur və gender bərabərsizliyini gücləndirir. Tədqiqat azərbaycanlı qadınlarının sosial təcrid və ekoloji mühitin pisləşməsi ilə bağlı çoxsaylı təzyiqlər altında məşğul olduqları problemlərə işarə edir. Buna qeyri-rəsmi aqrar əmək və yoxsulluğun feminizasiyası, yoxsulluq və ictimai və ya siyasi agentliyin daha da məhdudlaşdırılması, boyunlarına “kimyəvi yük” qoymaq təhlükəsi, məişət həyatına qapadılması, fiziki və psixoloji sağlamlıq üzrə artmaqda olan risk, ikiqat əmək və içməli, yaxud suvarma suyunun əlçatmazlığı da əlavə olur. Su həyat mənbəyi və icmanın məişətində, aqrar fəaliyyətində ən əhəmiyyətli element olaraq, Bolnisidə baş verən müxtəlif növ ekstraktivist fəaliyyətin sosial, gender və ekoloji təsir kontekstində ən əsas ünsürdür. Problemlərin əksəriyyəti də məhz onun ətrafında cəmləşir. Tədqiqatda “RMG” (Rich Metals Group) şirkətinin istehsalat tullantılarının çay sularını vaxtaşırı çirkəndirməsi probleminin hələ də həll edilmədiyi göstərilir. Bundan əlavə, çay yatağından inertiv materialların çıxarılması və ekstraktivist fəaliyyət nəticəsində suvarma suyunun mənimsənmə praktikaları gender cəhətdən neytral proseslər deyil və görüşdürüümüz icmanın qadınlarının gündəlik təcrübələrinə, sosial və siyasi imkanlarına təsir edir.

Ümumilikdə, bu tədqiqat hasilat fəaliyyətlərini gender aspektində analiz edir və aşağıdakı nəticələri təqdim edir:

- Bolnisi bələdiyyəsində baş çəkdiyimiz Maşavera, Bolnisistsğali (Poladauri) və Xram çaylarının axlığı altı kənddən beşində yerli əhali çayın vaxtaşırı çirkənməsindən şikayət edir və bunu Kazreti qəsəbəsində qızıl və mis hasil edən müəssisənin – “RMG”-nin fəaliyyətilə əlaqəlidir. Bolnisi hidroşəbəkəsinin çirkənməsi yerli təsərrüfatların zəifləməsi ilə, qadın və uşaqların sağlamlıq problemləri ilə üst-üstə düşür. Məsələn, respondentlər müxtəlif növ xəstəliklərin, o cümlədən qadınlarda xərçəngvari xəstəliklərin artmasına, eləcə də çirkənmiş çay suyu ilə temasda olan uşaqlarda dəri allergiyasının yayılmasına diqqət çəkirlər.
- Bolnisidə filiz hasilatının səbəb olduğu ekoloji çirkənmə şəraitində reproduktiv yaşında olan qadınlarda *kimyəvi yük* riski əmələ gəlir. Məişət qayğılarının qeyri-bərabər paylaşılması ilə birlikdə ekoloji çirkənməsi qadın organizmini zəhərli maddələrə məruz qoyur, bu isə öz növbəsində körpələrin sağlamlığı məsuliyyətinin də sadəcə anaların üstünə atılmasına gətirib çıxara bilir. Nəticə etibarilə bərabərsizlik şəraitində qadınlara qarşı təzyiq mexanizmləri üçün şərait yaradılır. Halbuki ətraf-mühitin monitorinqi və təhlükəsizliyinin təmin edilməsi dövlət aktyorlarının, yerli özünüidarəetmə organlarının və dağ-mədən şirkətlərinin üzərinə düşür. Ekoloji kirlənmənin qadınların reproduktiv sağlamlığına neqativ təsiri isə təbii ehtiyatların nəzarətsiz çıxarılmasına şərait yaranan iqtisadi və siyasi strukturların xüsusi konfiqurasiyasının nəticəsidir.

- Tədqiqat çərçivəsində baş çəkdiyimiz kəndlərdə suvarma suyu qeyri-bərabər şəkildə bölünür. Respondentlər bunun səbəbi kimi, suvarma suyunun qeyri-rəsmi şəkildə mənimsənilədiyiğini göstərilər. İcmada fərdi təsərrüfatların tənəzzülü, suvarma suyunun qitliği Bolnisidə yaşayın Gürcüstan azərbaycanlıları icmasında aqrar işçi qüvvəsinin feminizasiyası ilə üst-üstə düşür. Bu, qadınların qeyri-formal əmək yükünü disproportional şəkildə artırır, eyni zamanda onları ailə daxilinə qapadır ki, bu da onların ictimai-siyasi həyatda iştiraklarının qarşısını alır.
- Kvemo və Zemo Arkevanidə qrunut sularının tükənməsi riski və içməli suyun potensial əlçatmazlığı yaxınlıqdakı Xram çayı məcrasından qum və çinqıl çıxarılması ilə əlaqələndirilir. Bu, icmanın qadınları üçün evdəki əməyin və vaxt qitliğinin artması, həmçinin mental yükün ağırlaşması perspektivini yaradır. Nəyahət, icmada yoxsulluğun feminizasiyasına, yerli qadınlar üçün isə onsuz da məhdud olan ictimai və siyasi iştirakın daha da azalmasına gətirib çıxarır.

Aydındır ki, Gürcüstanın azərbaycanlı qadınları, eləcə də Bolnisidə hasılat sahəsində yaşayan bütün icma ekoloji və sosial bərabərlik siyasetinə əsaslanan inzibati və infrastruktur dəstəyinə ehtiyac duyur. Ətraf-mühitin pisləşməsi və təbii ehtiyatların əlçatmazlığı ilə bağlı mövcud sosial və iqtisadi problemlər Bolnisidə Gürcüstanın azərbaycanlı qadınlarının gündəlik həyatını ağırlaşdırır, onların fundamental hüquqlarını məhdudlaşdırır, mövcud sistematik bərabərsizliklərini gücləndirir və yeni risklər yaradır. Feminist siyasi ekologiya nöqtəyi-nəzərindən bu problemləri həll etmək üçün dövlətin

Onu da qeyd etmək vacibdir ki, "RMG" şirkətində olduğu kimi, təkcə hasılat şirkətlərinin və sənayesinin texnoloji həll yollarına güvənmək natamam və qeyri-adekvatdır.

Əksinə, ətraf-mühiti və yerli icmaları, istər Bolnisidə, istərsə də ondan kənarda nəzarətsiz ekstraktivist fəaliyyətlərdən qorumaq üçün dövlət tərəfindən xüsusi mexanizmin tətbiq edilməsinə ehtiyac var. Bu mexanizm ekstraktivist dünyagörüşündən deyil, ekologianın, iqtisadiyyatın və sosial sahələrin qarşılıqlı münasibətləri fəlsəfəsindən qidalanır. Buna nail olmaq üçün ətraf-mühiti mühafizə edən və bu ekosistemdən asılı olan insanların fundamental hüquqlarını qoruyan müvafiq strategiya və baxışın hazırlanmasına ehtiyac var. Nəhayət, aqrar iqtisadiyyatı inkişaf etdirmək və məhsuldarlığını artırmaq Bolni bələdiyyəsinin prioriteti olsa da (Darsavelidze və başqaları, 2018), bu, yerli ekosistemlərin qeydinə qalmadan və onları qorumanan həyata keçirilə bilməz. Habelə yerli aqrar sektor onun zəruri işçi qüvvəsinin – azərbaycanlı qadınların ehtiyacları və hüquqlarına uzlaşdırılmış genderyönümlü proqramlar olmadan inkişaf etdirilə bilməz.

1. Metodologiya

1.1. Nəzəri çərçivə: Feminist siyasi ekologiya

Araşdırma feminist siyasi ekologiyanın nəzəri perspektivlərinə əsaslanır. Feminist siyasi ekologiya özündə feminizm və ətraf-mühitin mühafizəsi yanaşmalarını birləşdirir, gündəlik praktikaları tarixi konteksti nəzərə alaraq öyrənir (Van den Berq, 2017; Vember, 2018). İnterseksionallığın tənqidini prizmasından istifadə edərək, o qışnamağın müxtəlif vektorlarını əldə etmək imkanını yaradır, çünkü insanların təbii resurslara əlçatımlılığını və həmin resurslar üzərindəki nəzarətini gender, sinif, etnik mənsubiyyət, irq və iqtidaların başqa dayaqları ilə birlikdə müzakirə edir (Sundberq, 2016).

Bir tənqid yanaşma kimi feminist siyasi ekologiya qadın və təbiətin istismarı arasındaki əlaqələrlə maraqlanır. O, siyaset və iqtisadiyyat arasında qarşılıqlı əlaqəni müşahidə etməklə təbii mühitdə baş verən dəyişiklikləri anlamağa çalışır, siyaset və qərar qəbuletmə təcrübələrinin təbiətə, ekoloji qaydaların formallaşmasına və resursların əlçatanlığına necə təsir etdiyini görməyə imkan verir (Dombroski və başqaları, 2018). Feminist siyasi ekologiya iqtisadi dəyər istehsalçıları kimi qayı, məişət sferası, gündəlik həyat və insanlararası münasibətlər kimi kateqoriyalara və praktikalara xüsusi diqqət yetirir (Ricardson-Nqvenya & Naytingel, 2018). Bu nəzəri prizmadan görülən ekstraktivizm gündəlik məişətlə, eləcədə qlobal sistemlərlə bağlıdır. Belə ki, o, insan resurslarını, təbiəti və müxtəlif canlı aləmi mənimşəyən, gücü öz əlində cəmləşdirən və beləliklə, mövcud bərabərsizlikləri dərinləşdirən məntiq kimi çıxış edir (Ekovati və başqaları, 2023). Bu araşdırmanın mövzusuna tətbiq edildikdə feminist siyasi ekologiyanın nəzəri perspektivi ətraf-mühit böhranları şəraitində marginallaşdırılmış qrupun təmsilçisi kimi qadının necə yaşadığını və bu yaşayışın nə demək olduğunu anlamaqdə bizə kömək edəcək. Bundan əlavə, bu nəzəri yanaşmanın interseksionallığı və feminist həssaslığı nəinki təbii mühitlə əlaqəli proseslərin sosial cəhətdən fərqli təzahürlərini üzərə çıxarı, habelə sosial dəyişikliklər üçün imkanlar da yaradır. O, qlobal və yerli siyaseti, praktikaları, prosesləri bir-biri ilə əlaqələdirərək təbii mühitin dayanıqlığını və sosial ədalətə nail olmayı ləngidən iqtisadi və siyasi maneələri qabardır (Roselyo və başqaları, 2013).

1.2. Ekstraktivizm

Elmi ədəbiyyatda verilən ümumi izaha görə, eksstraktivizm təbii resursların və xammalın genişmiqyaslı mənimşənməsinə və ixracatına əsaslanan inkişaf və iqtisadi istehsal modelidir. İqtisadi akkumulyasiyanın bir yüksəlişi olaraq, ekstraktivizm qlobal maliyyə və iqtisadi böhran nəticəsində 2000-2013-cü illərdə dünya bazارında, xüsusən Qlobal Şimalda, həmçinin Çin kimi yeni sənaye istehsalı mərkəzlərində xammala tələbatın artması ilə əlaqələndirilir. Bu period qlobal maliyyə aktyorlarının dağ-mədən hasilatı və aqrar-sənaye istehsalına artan təsiri ilə fərqlənir ki, bu da həmin sənayeləri investisiya üçün sərfəli aktivlərə çevirib (Dietz & Engels, 2017; Torres və başqaları, 2022).

Təbii ehtiyatların istismarının getdikcə artmasına əsaslanan ekstrativizm ilk növbədə biofiziki məkanda ərazi genişlənməsi ilə xarakterizə olunur. Bu da adətən ekologiyanın degradasiyası və hasilat əməliyyatları sahəsində sosial və əmək münasibətlərindəki bərabərsizliklərin dərinləşməsi ilə müşayiət olunur (Dietz & Engels, 2017). Bu çoxşaxəli proses torpaq və təbii qaynaqlara əlçatımlılıq və onların istifadəsilə bağlı reqlamentlərin dəyişikliklərini nəzərdə tutur və bu, yerli əhalinin məişətinə və siyasi iştirak imkanlarına təsir göstərir (Dietz & Engels, 2017; Akosta, 2017). Latın Amerikasındaki kazusların göstərdiyi

kimi, ekstraktivist proseslər özü ilə bərabər mülksüzləşdirmə, yerli icmaların yoxsullaşması, təbii resurslara çıxışın azalması, demokratik təsisatların zəifləməsi, korrupsiyanın böyüməsi və ekologianın məhvini gətirir (Akosta, 2013; Temper və başqaları, 2015). Çox vaxt bu prosesləri resurslar uğrunda münaqişələr (Vulf, 2017) və demokratik iştirak praktikalarının eroziyası müşaiyət edir. Dövlət maliyyə cəhətdən beynəlxalq kapitaldan nə qədər çox asılı olsa, vəziyyət daha da kəskinləşir (Piters, 2017). Beləliklə, ekstraktivizm və ekstraktivist sənaye bir-birilə məkanları, insanları, ekosistemləri, müxtəlif aktyorları, bazarları əlaqələndirir. Lakin bu konfiqurasiyada təbii resurslar bir arealdan ikinci areala axışır – daha çox Qlobal Cənubda yerləşən hasilat zonalarından qlobal iqtisadiyyatın şimali mərkəzlərinə təref. Şimal iqtisadi mərkəzləri eyni zamanda istehlakçılığın əsas ocaqlarıdır (Dietz & Engels, 2017; Akosta, 2017).

Ekstraktivizmin özünü qabarıq ifadə edən maddi təsirləri ilə yanaşı, qeyri-maddi aspektləri də vurgulanmalıdır. Qeyri-maddi aspektlər siyasi vəziyyət, dünyagörüşü, diskurs və ideyalara əsaslanır (Dietz & Engels, 2017). Bu ideoloji çərçivədə hakim məntiq təbiəti obyektə çevirir və onu iqtisadi mənfəət mənbəyi kimi qəbul edir (Szeman & Venzel, 2021). Bu cür yanaşma nəinki maddi və biofiziki mühiti, habelə sosial münasibətləri də dəyişikliyə məruz qoyur. Mineralların, yanacağın və başqa növ filizlərin hasilatından əlavə, ekstraktivizm genişmiqyaslı monomədəni plantasiyaların kultivasiyasını və industrial kənd təsərrüfatı, taxta-şalban əldə etməyi, industrial balıqcılığı və turizmi də əhatə edir (Biş, 2021; Dangelo & Pijpers, 2021; Akosta, 2017). Bunu nəzərə alaraq, bu tədqiqatda eksrativizm kəlməsi olduqca geniş mənada istifadə edilir və hasilat fəaliyyətinin birdən çox forması ilə əlaqədar müzakirə açır.

1.3. Ekstraktivizmin gender cəhətdən tənqidi

Ekstraktivizm və ondan irəli gələn ekoloji, sosial risk və fayda, onların bölgüsü halında olduğu kimi, bərabərsizliyin müxtəlif strukturlarıyla kəsişir. O, gender cəhətdən neytral bir proses deyil və etnik, irqi və sinfi aspektlərə malikdir (Leqizamon, 2020; Pereira, 2021). Suyun, torpağın və havanın çirkənməsi, landşaftın dəyişməsi, əkin-biçin və otlaq torpaqlarından, məşələrdən məhrumiyyət, ictimai sağlamlığa zərər və sosial quruluşun dağılması kimi zərərli ekoloji təsirlər ən ağır şəkildə ekstraktivizm zonasındaki əhalinin, xüsusilə də, onun müdafiəsiz qalmış üzvlərinin və qadınların üzərinə düşür. Bəzi feminist tədqiqatçıların qənaətincə, XX əsrin ekstraktivizmi və hasilat sənayesi gender bərabərsizliklərini dərinləşdirir, çünki əməyin maskulinlaşdırılması gender bərabərsizlikləri və iyerarxiyalarının yenidən istehsalını təşviq edir. Texnologiyalaşdırılmış hasilat sənayesində işə qəbul edilən əsasən kişilər olur (Leqizamon, 2020). Bu cür gender assimetriyası bir tərəfdən qadınların kişilərdən iqtisadi asılılığını gücləndirir (Cielo & Koba, 2018), digər tərəfdən isə ekstraktivist sektorun mexanizmləşdirilməsi, qadınların bu sənayedən uzaqlaşdırılmasını şərtləndirir (D'Angelo & Pijpers, 2022).

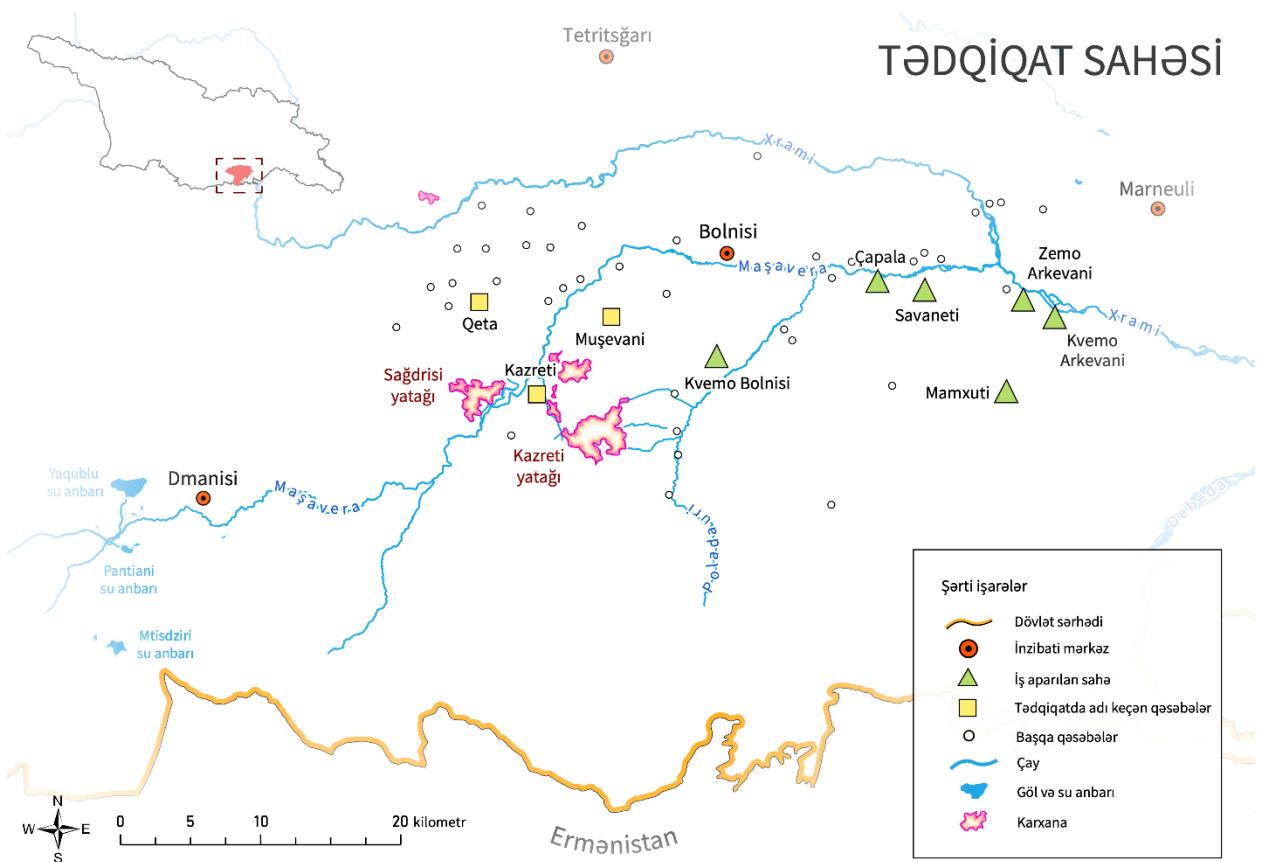
Araşdırımlar göstərir ki, sənayeləşdirilmiş təsərrüfat sahələrində də qadınlara qarşı zoraklıq halları artmaqdadır. Məsələn, belə zonalarda gender əsaslı zoraklıq qadınların və femininləşdirilmiş bədənlərin nizam-intizam yaradan qüvvəsi kimi alətə çevrilir; bununla da onların fiziki və emosional təhlükəsizliyi aşınır, sosiallaşma, siyasi iştirak və sosial reproduksiya üçün əhəmiyyətli olan məkanlar ələ keçirilir (Ojeda, 202). Ekstraktivizmin zorakı təbiəti torpağın, suyun və ekosistemlərin kimyəvi maddələrlə çirkənməsində də özünü ifadə edir. Bu isə qadınların təmiz su və qida ilə bağlı əziyyətini daha da artırır. Onun üçün də təsadüfi deyil ki, ekstraktivist çirkənmə əleyhinə qadınlar tərəfindən coxsayılı hərəkatlar təşkil edilib və müxtəlif coğrafiyalara yayılıb (Rodriqez Fernandez, 2020; Karet və digərləri, 2020; Kok,

2019). Texnologiyalaşdırılmış və genişmiqyaslı ekstraktivist fəaliyyətlər həmin zonalarda yaşayan, müxtəlif əlamətlərlə marginallaşdırılmış sosial qrupların kənarlaşdırılmasını və təcrid olunmasını təşviq edir. Həmin qruplardan olan qadınlar isə ekstraktivizm səbəbilə ikiqat əziyyət çəkirler. Bu özünü, məsələn, ödənişsiz və ya dəyərsizləşmiş məişət qayğıları və ailədaxili əmək yükündə, habelə xəstəliklərə qarşı artan həssaslıqda bürüzə verir (Cielo & Koba, 2018). Belə ki, ekstraktivizm qarşımıza gender bərabərsizliklərini dərinləşdirən və sosial iyerarxiyaları möhkəmlədən iqtisadi bir model kimi çıxır (Bell & Braun, 2010). O, ictimaiyyətin bir qrupuna təbii qaynaqları mənimsemə yolu ilə var-dövlət əldə etmək imkanını verir. Ancaq bütün bu prosesin zərərli sosial və ekoloji təsiri isə yoxsul və həssas qrupların bədənləri, sosial münasibətləri və yaşadıqları mühitin üzərinə düşür.

1.4. Məlumatların toplanması və təhlili

Tədqiqatın sahə işlərini 2023-cü ilin yanvarında Bolnisi bələdiyyəsinin azərbaycanlı icması yaşayan altı kəndində apardım. Kənd sakinlərinin ünsiyyət dilinin azərbaycanca olduğunu nəzərə alaraq müsahibələr zamanı tərcüməçinin köməyindən yararlandım. Sahə işləri zamanı kəndlərdə yaşayan 26 qadından müsahibə götürdüm. Onların yaşı 26-dan 71 arasında idi. 30-45 dəqiqə ərzində davam edən müsahibələri Zemo Arkevani, Kvemo Arkevani, Kvemo Bolnisi, Mamxuti, Savaneti və Çapala kəndlərində apardım. Bu kəndləri bir neçə meyar əsasında seçdim. İlk növbədə, dağ-hasilat şirkətinin tullantıları ilə çirkəndiyi təsdiqlənən çayların – Maşavera və Bolnisistsğali (Poladauri) və Xram (Axobadze və başqaları, 2020) yaxınlığında yerləşən kəndlər üzərində qərarlaşdım (illustrasiya 1). Bu, habelə həmin kəndlərdə çirkənmiş sulardan istifadə ehtimalını da nəzərdə tuturdı. İkinci meyar demoqrafik tərkiblə əlaqəli idi, yəni baş çəkəcəyim yerlərdə Gürcüstan azərbaycanlı icması məskunlaşmış olmalı idi. Üçüncü meyar isə həmin icmada əsas iqtisadi fəaliyyət kimi kənd təsərrüfatı sahəsini götürdüm. Seçdiyim kəndlər bu meyarla tamamilə uyğunluq təşkil edirdilər.

TƏDQİQAT SAHƏSİ

İllüstrasiya 1. Tədqiqat areali

Sahə işləri ilə bağlı bəzi nüansları qeyd etməliyəm. Belə ki, dil maneəsi və icmanın patriarchal mühitini nəzərə alaraq, qadın respondentlərin etimadını qazanmaq üçün yerli vasitəcilərin köməyindən yararlandım. Sahə işlərinin pis hava şəraiti ilə üst-üstə düşdüyüünü və bunun üçün kənd əhalisinin, xüsusilə də qadınların bayır çıxmadığını nəzərə alsaq, vasitəcilərin qapalı məkanlara daxil olmaları və insanları tədqiqatda iştiraka cəlb etmələri son dərəcə əhəmiyyətli idi. Kəndlərdə vasitəcilərin köməyilə respondentlərin tapılması spontan xarakter daşıyırırdı. Bu, hədəf kütləsinə kənar təsirləri azaltmaqdə kömək etməklə yanaşı, tədqiqata az-çoq fərqli iqtisadi statusu və yaşı olan qadınların daxil olmasına imkanı verirdi. Demografik səciyyəsi cəhətdən, müsahibə götürülmüş 26 iştirakçıdan 23-ü işsiz idi və onların əsasən ailələrinin qeydinə qalır, ev təsərrüfatı və aqrar işlərlə məşğul idilər.

Tədqiqat üçün kəndlərə gedib respondentlərin etimadını qazanmaqdə qadın tərcüməçinin rolü da vurgulanmalıdır. Bundan əlavə, hədəf qrupunun gender tərkibini və cəmiyyətdəki patriarchal sosial normaların üstünlük təşkil etməsini nəzərə alaraq, tədqiqatçı olaraq mənim qadın kimliyim qadın müsahiblər ilə əlaqənin qurulmasında və onların açılışmasında mühüm rol oynadı.

Tədqiqat üçün etik prinsiplər olduqca əhəmiyyətlidir, buna görə də hər bir respondentə tədqiqatın məqsədini, tədqiqat ediləcək məsələnin mahiyyətini başa saldıqdan sonra müsahibəni qeyd etməyə başladım. İştirakçıların təhlükəsizliyini qorumaq üçün anonimlik və konfidensiallıq prinsipindən istifadə edilib, sitat gətirdikdə respondentlərin adları çəkilməyib, kəndlərinin adı isə şərti nömrələrlə göstərilib.

Növbəti mərhələdə müsahibənin audio fayllarının transkripsiyası və azərbaycancadan gürcücəyə tərcüməsi, daha sonra kodlaşdırma metodundan istifadə etməklə məlumatların təhlili (Bazeley, 2013) həyata keçirilib. Daha sonra müəyyən edilmiş kateqoriyalar ilə sahə

qeydləri və tədqiqatın nəzəri çərçivəsi ilə birləşdirilib. Əldə edilən məlumatlar mövzuların ortaya çıxmasına və konsepsiyanın formallaşmasına kömək edib və nəticədə, təhlil prosesinə yol açıb.

Sahə işlərində müsahibə metodu vasitəsilə toplanılmış ilkin məlumatlarla yanaşı, bu tədqiqat ikinci dərəcəli mənbələrə, yəni müxtəlif hesabatlara və araştırma sənədlərinə, Gürcüstanın Qanunvericilik Bazasına, Bolnisi bələdiyyəsinin internet saytına və digər açıq mənbələrə əsaslanır.

Tədqiqatın müəyyən məhdudiyyətləri olduğunu da qeyd etməliyəm. Birincisi, büdcə və vaxt məhdudiyyəti səbəbindən tədqiqat kiçik bir coğrafi ərazini – Bolnisinin 45 kəndindən² yalnız altısını əhatə edir. Bundan əlavə, tədqiqat sadəcə bir etnik qrupa – Gürcüstan azərbaycanlılarına yönəlib və Bolnisidə yaşayan digər etnik azlıqların təcrübələrini araşdırır. Bu isə o deməkdir ki, araştırma nəticələrini ümumiləşdirmək mümkün deyil. Digər məhdudiyyət sektorial məlumatların əlçatanlığı, daha dəqiq desək, məlumat qıtlığı, natamamlığı və ya bəzi hallarda, ümumiyyətlə olmamasıdır. Bu da mövzunun və kontekstin dəyərləndirilməsini çətinləşdirir.

Əlavə olaraq, dövlət orqanları və müvafiq yerli özünüidarəetmə orqanları tərəfindən tələb edilən ictimai məlumatların qismən açıqlanması və ya bəzi hallarda informasiya sorğularına heç cavab ala bilməmək də məhdudiyyətlərdəndir. Nəticə etibarilə, tədqiqat açıq mənbələrdən əldə edilən ikinci dərəcəli məlumatlara əsaslanır. Nəhayət, bu tədqiqatda qərar qəbul edənlərin perspektivləri təqdim olunmur. Bununla belə, konkret bir məsələni aydınlaşdırmaq üçün dövlət şirkətlərində birinin nümayəndəsi ilə telefon söhbəti nəticəsində əldə edilən məlumatlar tədqiqata integrasiya edilib.

2 Gürcüstan Milli Statistika Xidməti. Gürcüstan bələdiyyələri üzrə əsas göstəricilərin müqayisəsi. <http://regions.geostat.ge/regions/muncom.php>

2. Bolnisinin kənd təsərrüfatı və Gürcüstanın azərbaycanlı icması

Kənd təsərrüfatı Bolnisidə ən mühüm iqtisadi fəaliyyət və özünüməşğulluğun əsas mənbəyidir. Mövcud ən son məlumatlar göstərir ki, Bolnisi sakinlərinin 63%-i kənd təsərrüfatı və fərdi təsərrüfatçılıqla məşğuldur (Darsavelidze və digərləri, 2018). Bununla belə, ümumiyyətlə, Kvemo Kartli bölgəsi, o cümlədən Bolnisi bələdiyyəsi tarixən aqrosənaye ixtisaslı inzibati vahidlilikdir (eyni mənbə) və ölkənin mərkəzi ərzaq bazarlarını qida ilə təmin edir. Müstəsna kənd təsərrüfatı məhsuldarlığı, tarixən toplanmış sahə təcrübəsi və yaxşı qorunan institusional yaddaş sayesində Bolnisi bələdiyyəsi kənd təsərrüfatını yerli iqtisadiyyatın inkişafı üçün strateji sahə elan edib. Lakin son illərdə Bolnisidə baş verən torpaq deqradasiyası – bunun əsas səbəbi əkin sahələrinin çirkənləşmiş su ilə suvarma olduğu deyilir³ – kənd təsərrüfatının inkişafı üçün əhəmiyyətli manəyə yaradır.

Bələdiyyənin ümumi əhalisinin (2023-ci ildə 56 900 sakin)⁴ 63%-i (Sosial Ədalət Mərkəzi, 2019) Gürcüstan azərbaycanlıları icmasından ibarətdir. Bu icma eyni zamanda ölkənin ən çoxsaylı (2014-cü il üzrə 6.3%) etnik azlıq qrupunu təşkil edir (GMSX, 2016) və konkret olaraq, Kvemo Kartli bölgəsi əsrlərdir ki, ənənəvi maldarlıq və əkinçiliklə məşğuldur (Meçurçılışvili, 2020). Birgəyaşayışın uzun tarixinə və ölkənin siyasi həyatına verdiyi töhfələrə baxmayaraq, hazırda Gürcüstanın azərbaycanlı icması tam olaraq siyasi həyatda vətəndaş iştirakçılığı imkanlarından məhrumdur. Belə ki, etnik çoxluq təşkil etdiyi bələdiyyə özünüidarəetmələrində belə qeyri-proporsional şəkildə təmsil olunurlar (Kandelaki, 2020).

İcmanın sosio-mədəni və siyasi təcridi Gürcüstanın sovetləşdirmə dövrü ilə əlaqədardır. O vaxtlar Gürcüstanda yaşayan müxtəlif türkmən tayfaları 1939-cu ildə ümumi siyahıya almadan sonra bir millət – “azərbaycanlı” adı altında birləşdirilib. Onlar Sovet siyasetinə uyğun olaraq, təhsili yalnız ana dili elan edilən azərbaycanca və rusca ala bilərdilər (Zviadadze və başqaları, 2021). Sovet İttifaqı dağıldıqdan sonra icma dil problemlə üzləşib. Bu manəni aşmağa 2009-cu ildə keçirilən təhsil islahatından sonra başlanıb (eyni mənbə). Lakin müəyyən irəliləyişə baxmayaraq, dövlət dilinə yiylənmək icma üçün bu gün də böyük problem olaraq qalır və Gürcüstan azərbaycanlılarının həm vətəndaş, həm siyasi məşğulluğu böyük manəyə yaradır, konkret olaraq Bolnisidə isə özünüidarəetmələr və dövlət idarələrlə fundamental kommunikasiyanı çətinləşdirir (Sosial Ədalət Mərkəzi, 2019). Buna etnik azlıqlar, o cümlədən Gürcüstan azərbaycanlıları icmasının integrasiyası və siyasi məşğulluğu istiqamətindəki zəif və qeyri-effektiv dövlət və yerli siyaset (Kandelaki, 2020) də səbəb olur ki, nəticədə, icmanın qalan cəmiyyətdən təcridi daha da dərinləşir.

2.1. Gürcüstan azərbaycanlıları icmasının qadınları

Marginallaşdırılma və yoxsulluq fonunda Gürcüstanın azərbaycanlı icmasında qadınlar çoxsaylı sistematik bərabərsizliklərin təzyiqi altında yaşayırlar. Onlar həm etnik, gender və mədəni stereotiplər, həm də təbii ehtiyatlara, təhsilə, səhiyyəyə, psixoloji və hüquqi xidmətlərə çıxış məhdudiyyətləri ilə üzləşməli olurlar (Modebadze, 2021). Səhiyyə xidmətlərinə və məlumatlara çıxış cəhətdən mövcud olan ciddi manələrdən biri də icma qadınları üçün anlaşılan dildə kommunikasiya və xidmətlərin qıtlığıdır. Kəndlərdə tibbi

3 Bolnisi bələdiyyəsinin rəsmi vəbsaytı. (n/a). Bolnisi haqqında: Ümumi məlumatlar. <https://bolnisi.gov.ge/bolnisis-shesaxeb/zogadi-cnobebe>

4 Gürcüstan Milli Statistika Xidmeti (n/a). Əsas göstəricilərinin Gürcüstan bələdiyyələrinə görə müqayisəsi. <http://regions.geostat.ge/regions/muncom.php>

personalın səriştəsi, xüsusilə kənd yerlərində təcili tibbi yardımın vaxtılı-vaxtında alınmaması problemi daha da kəskinləşdirir (eyni mənbə). Tədqiqat iştirakçılarının təsdiq etdiyi kimi, qadınlar tibbi yardım almaq üçün bələdiyyə mərkəzlərinə və ya paytaxtadək yol qət etməli olurlar. Əgər ailələri lazımı maliyyə imkanlarını səfərbər edə bilsələr, xaricə – Türkiyə və ya Azərbaycana üz tuturlar.

Gürcüstanın azərbaycanlı icmasından olan qadınların siyasi təmsilciliyinin və iştirakının olmaması gender əsaslı ayrı-seçkilik və hökm sürən gender bərabərsizliyi ilə kəsişir. Get-gedə artmaqda olan vətəndaş fəallığına baxmayaraq, icma qadınlarının siyasi iştiraklarını bir çox amil ləngidir. Qadınların özlərinin fikrincə, patriarchal normaların icma daxilində geniş yayılması onların ictimai sahədə, hətta yerli siyaset səviyyəsində iştirakının qarşısını alan əsas manədir. Digər səbəb isə dövlət tərəfindən bu qadınların ehtiyaclarını müəyyən etmək və ya həll etmək, onların ölkə səviyyəsində siyasi təmsilciliyini dəstəkləmək üçün təşviqatın aparılmamasıdır (eyni mənbə).

Yuxarıda da qeyd edildiyi kimi, Kvemo Kartli kənd təsərrüfatı sektorunda işləyən qadınların payı kişilərlə müqayisədə (2019-cu ildə 60%) daha yüksəkdir (2019-cu ildə 56%) (Qolemak Pael və başqaları, 2020). Lakin azərbaycanlı qadınların Kvemo Kartli və Bolnisinin kənd təsərrüfatı sektorunda məşğulluğu ilə bağlı sistemləşdirilmiş və detallı məlumat mövcud deyil. Bununla belə, ümumi statistika və tədqiqat iştirakçılarının şəxsi təcrübələri icma qadınlarının əməyinin yerli kənd təsərrüfatında mühüm rol oynadığını göstərir. Ümumiyyətlə, etnik azlıqlara mənsub olan qadınlar Gürcüstanda kənd təsərrüfatına dəstək proqramlarında iştirak etmək və biliklərini yeniləmək imkanlarından da məhrumduurlar, bu isə müəyyən qədər gürcü dilini bilməməkdən irəli gəlir (Məmmədli, 2022). Bu halları nəzərə alaraq belə qənaətə gəlmək olar ki, Gürcüstanın azərbaycanlı icmasının qadınları Bolnisinin kənd yerlərində də oxşar manəələrlə üzləşirlər.

Yetkinlik yaşına çatmayanların məcburi nikah problemi icma qadınlarına təsir edən başqa təzyiq mexanizmidir. 2018-ci ildə 18 yaşına çatmamış nikaha daxil olan Gürcüstan vətəndaşlarının əksəriyyəti azərbaycanlı icmasından və kənd yerlərindən olub (BMT Qadınlar Təşkilatı, 2021). Lakin Gürcüstanda erkən nikah probleminin etnik mənsubiyyətdən asılı olmayıaraq mövcud olduğu nəzərimizdən qaçmamalıdır. Bu məsələ geniş yayılmış gender bərabərsizliyi və yoxsulluqla şərtlənmüşdür. Erkən nikahlara ölkənin etnik cəhətdən həm dominant, həm də qeyri-dominant qruplarında rast gəlinir (Şenqelia və başqaları, 2017). Lakin uşaq nikahları Gürcüstanın azərbaycanlı icmasındaki qadınları üçün mövcud təzyiq mexanizmini gücləndirir, onların təhsilə və rəsmi əmək bazarına çıxışını məhdudlaşdırır, eyni zamanda onları ayrı-seçkilik və təhqirəmiz rəftara, o cümlədən məişət zorakılığına məruz qoyur (Modebadze, 2017). Bütün bu sadalanan çətinliklər birləşərək Gürcüstanın Bolnisidəki azərbaycanlı icmasında qadınları ekstraktivizmin mənfi təsirlərinə qarşı əliyalın və müdafiəsiz qoyur.

3. Bolnisidə təbii sərvətlərin çıxarılması

Gürcüstanın ümumi iqtisadiyyatı klassik mənada ekstraktivist deyil (Diakonidze, 2020), çünkü təbii resursların hasilatı Gürcüstan iqtisadiyyatında yüksək yer tutmur (Çivadze, 2020) və dəyər yaratmanın əsas mənbəyini təşkil etmir (Gellert, 2010). Digər tərəfdən, Bolnisi bələdiyyəsinin iqtisadiyyatı əsasən qiymətli və əlvan metallar, qum, çinqıl, tikinti və bəzək daşları kimi xammal hasilatına əsaslanır (Darsavelidze və başqaları, 2018).

Gürcüstan Milli Statistika Xidmətinin və Bolnisi bələdiyyəsinin dəstəklədiyi araşdırmaaya görə, Bolnisi ərazisində çıxarılan ən mühüm ixracat malları əlvan metallar, yəni mis filizləri və konsentratlardır (eyni mənbə). 2022-ci ildə Gürcüstandan ixrac edilən mis filizləri və konsentratlarının dəyəri 842 milyon ABŞ dollara çataraq, milli ixrac payının 19%-nə bərabər olub (GMSX, 2022). Adıçəkilən xammal Çin, Bolqaristan, İspaniya və Koreya bazarına göndərilmişdir. Onlardan ən böyük pay Çin və Avropa İttifaqının üzərinə düşür (Biznesmedia, 2023). Lakin onu da qeyd etməliyik ki, Milli Statistika Xidmətinin rəqəmləri misin təkrar ixracatını da özündə ehtiva edir, yəni əslində xaricə göndərilən yerli mis son statistikanın göstərdiyindən daha aşağıdır (Çivadze, 2020).

Bolnisi bələdiyyəsinin Kazreti qəsəbəsində mis və qızıl 2012-ci ildən "RMG" şirkəti tərəfindən hasil edilir və yerli yataqlardan gümüş, qurğuşun, sink, kadmium, barit, indium və germanium da daxil olmaqla, bir sıra başqa adda filizlər çıxarır (Darsavelidze və başqaları, 2018). Bolnisidə qızıl hasilatının tarixi minilliklərə gedib çıxsa da, burada əlvan metalların industrial istehsalına 1975-ci ildə – Sovet dövründə Kazreti Əlvan Metal Filizi Emalı Zavodunun fəaliyyəti ilə başlanılıb.

1994-cü ildən – Gürcüstanın müstəqilliyi dövründə yerli qızıl və mis yataqları bir neçə mərhələdə özəlləşdirmədən keçib, 2012-ci ildən etibarən isə "RMG" şirkətinin mülkiyyətinə çevrilib⁵. Əlvan metalların çıxarılması Bolnisidə çay, torpaq və havanın çirkənməsi ilə əlaqəli olduğu üçün bələdiyyə bu vəziyyətdən zərərsiz çıxa bilməyib Tədqiqatlar Maşavera, Bolnisistsğali (Poladauri) və Kazretula çaylarının dəmir və kadmiumla, yaxınlıqdakı torpaqların isə qurğuşun, mis, manqan, sink və kadmiumla çirkəndiyini təsdiqləyib (Feliks-Henningsen və başqaları., 2010; Bakradze və başqaları, 2021; Tsikaradze və başqaları, 2017). Son dövrdə "RMG"nin açıq mədən prinsipilə hasilat fəaliyyətlərini genişlətmək planları Bolnisinin bəzi kəndlərində sakinlərin etiraz dalğasına səbəb olub. Bunu azərbaycanlı icmasının məskunlaşduğu Muşevani (Azadlıq radiosu, 2022) və Qetadakı⁶ yerli əhalinin etiraz nümayişləri də təsdiqləyir.

Əlvan metalların hasilatı Bolnisi bələdiyyəsi çaylarına mənfi təsir göstərən yeganə amil deyildir. Qum və çinqıl kimi aqreqat materialların həddindən artıq çıxarılması çay ekosistemlərinə və yerli icmalara təsir edən digər zərərlə qüvvədir. Bu tip fəaliyyətlər Bolnisi ərazisində daha çox Maşavera dərəsində təmərküzləşib (Darsavelidze və başqaları, 2018). Bu hal başqa çaylarda da müşahidə olunur, məsələn, sərhədyanı Xram çayında. Bu çay tədqiqat çərçivəsində ziyarət edilən iki kəndlə – Kvemo və Zemo Arkevanla həmsərhəddir.

Gürcüstan qanunvericiliyinə əsasən, çayın məcrası və onun üzərində yerləşən hidrotexniki qurğuların dayanıqlığı pozulacağı təqdirdə aqreqat materialların həddindən artıq çıxarılması

5 "RMG" qrup. (N/A). Haqqımızda: İstehsalın tarixi. <https://www.richmetalsgroup.com/production-history/>

6 Salam-სალამი. (2023, 6 mart). İmza toplamaq və Qeta kəndində etiraz aksiyası (#Aşağı Gülvər). Facebook. <https://www.facebook.com/SalamPlatform/videos/759764659050946>

qadağandır⁷. Lakin realliq bunun əksini göstərir. Hazırda ölkədə qum-çinqıl hasilatı işlərinin yalnız kiçik bir hissəsi yoxlanılır. Yoxlanma isə hasilat yerinə baxış keçirilmədən aparıldığı üçün onun təbii mühitə təsirləri düzgün şəkildə qiymətləndirilmir və beləliklə, pozuntuların qarşısı da alınmır (Tsintsabadze, 2022). Məsələyə daha geniş baxsaq, Gürcüstanda hasilat sənayesinin ekoloji məsuliyyətini tənzimləyən sistem qeyri-adekvatdır. Birbaşa nəzarət mexanizmləri olmadığı üçün indiyədək vurulan ziyanın aradan qaldırılması, müvafiq monitoring aparılması və effektli ölçü götürülməsi təmin edilmir. Bununla yanaşı, korlanmış ətraf-mühitin bərpası maliyyələşdirilmir, qanun pozuntuları üçün kəsilən cərimələr isə kiçik olduğu və differensiallaşdırılmadığı üçün effektsiz qalır (eyni mənbə).

Bolnisi bələdiyyəsində təbii sərvətlərin intensiv hasilatı fonunda ictimai infrastrukturun zəif inkişafı çilpaq şəkildə görünür. Bu, xüsusilə Gürcüstan azərbaycanlılarının yaşadığı və mühüm xidmətlərə, ictimai nəqliyyata, uşaq bağçalarına, səhiyyəyə və digər zəruri xidmətlərə çıxışı olmayan kəndlərdə aydın nəzərə çarpır. Bu hal ekstraktivist fəaliyyətlərdən alınan mənfəətin bələdiyyədə qeyri-bərabər şəkildə bölüşdürülməsinə və həmin kəndlərdə ictimai səmərəliliyin yaradılmasına dəstək verilmədiyinə dəlalət edir. Buna habelə sistemli sosial, siyasi və hüquqi bərabərsizliklər də əlavə edilir. Həmin bərabərsizliklərlə etnik azlıqlar qrupları (Piranişvili və Barbakadze, 2022), daha konkret desək, Gürcüstan azərbaycanlıları üzləşməli olurlar (Sosial Ədalət Mərkəzi, 2019).

3.1. Qızıl və əlvan metallar mədəni

3.1.1. Qızıl və əlvan metal hasilatı nəticəsində çayların çirkənməsi və Bolnisinin azərbaycanlılar yaşayış kəndlərinə ekoloji təsiri

Bolnisi çaylarının çirkənməsinin əsas mənbəyi Kazreti qızıl və əlvan metal emalı müəssisələrindən istehsalat tullantılarının çaylara axmasıdır. Bir sıra tədqiqat işləri Maşavera, Bolnisistsğali (Poladauri) və Kazretula çaylarının zəhərli elementlərlə çirkəndiyini təsdiqləyir (Vithanaççi və başqaları, 2018; Feliks-Henningsen və başqaları, 2010; Hanauer və başqaları, 2011; Kalandadze və başqaları, 2011; Tsikaridze və başqaları, 2017; Bakradze və başqaları, 2021). Hasilat şirkəti tərəfindən tullantı sularının çaylara axıdılması praktikasının keçmişdə qaldığı və bunun qarşısını almaq üçün lazımı tədbirlərin görüldüyü bildirilsə də (Azadlıq Radiosu, 2022), tədqiqat üçün baş çəkilən kəndlərdə respondentlərin açıqlamaları suvarma üçün istifadə olunan çaylarda zəhərli maddələrin qaldığını göstərir. Yəni çirkənmiş suyun tərkibindəki toksik maddələr torpağa sızaraq yerli kənd təsərrüfatına, ekosistemə, mal-qara və insan sağlamlığına zərər verir (Feliks-Henningsen və b., 2010; Vithanaççi və b., 2018). Zəhərli maddələr su vasitəsilə asan hərəkət etdiyinə görə (Kim və başqaları, 2020; Bakradze və başqaları, 2011), bu hal Bolnisi hidroşəbəkəsinə, o cümlədən kəndləri içməli və suvarma su ilə təmin edən arteziyan sularına mənfi ekoloji təsir risklərini artırır. Doğrudur, məlumat çatışmazlığı səbəbiylə torpaq çirkənməsinin dəqiq miqyasını müəyyənləşdirmək çətindir, ancaq bioloji cəhətdən parçalanmayan ağır metalların torpaq qatlarına uzunmüddətli çökməsi elmi cəhətdən təsdiq olunub (Kim və başqaları, 2020). Bu baxımdan torpağın bərpası mürəkkəb və bahalı texnoloji müdaxiləyə ehtiyac duyur (Stanford.edu, 2019).

Hasilatçı şirkətin rəsmi açıqlamalarına görə, lisenziya ilə fəaliyyət göstərdiyi ərazidə 2020-ci ildə müasir sutəmizləyici qurğular və drenaj sistemləri quraşdıraraq Maşavera, Bolnisistsğali (Poladauri) və Kazretula çaylarının çirkənməsinin qarşısını alıb⁸. Tədqiqat çərçivəsində

7 Filiz haqqında Gürcüstan qanunu. (17/05/1996). <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/33040?publication=19>

8 "RMG" qrup. (2020, 12 fevral). "RMG": ətraf-mühitin mühafizəsi proqramları ilə aparılan işlər. Facebook. https://www.facebook.com/richmetalsgroup/videos/2469714196579874/?locale=pl_PL

baş çəkilən və sözügedən çayların axdiği kəndlərdə yerli sakinlər çayların təmizlənməsi üçün görülən tədbirlər haqqında məlumatlı olduqlarını bildiriblər. Respondentlər Maşavera çayında ümumiyyətlə “Yaxşı su” axdığını, lakin vaxtaşırı çayın rənginin açıq mavi, firuzəyi və ya parlaq sariya dəyişdiyini və bu dəyişikliyin adətən güclü yağışlarla üst-üstə düşdүünü deyirlər. Respondentlər bunu Kazretidə mədən haslatı müəssisəsi ərazisindən toksik tullantıların çaya tökülməsilə əlaqələdirir və bu vaxt çayın suyunun “hər şeyi – meyvələri, bitkiləri zəhərlədiyini” vurğulayırlar (III kənd, yerli qadın, 54 yaşında), “Çay kirli axdıqda məhsulumuz da yaxşı gəlmir” (VI kənd, yerli qadın, 68 yaşında).

“İndi də hərdən yenə buraxırlar [kimyəvi maddələri]. Bilirsiniz, zərərlidir. Torpaqları xarab edir. Əvvəllər çayda balıq da vardı, indi yoxa çıxıb”, – VI kənd, yerli qadın, 57 yaşında.

“Hətta inəklər də yaxın durmur bu suya. Həmin çirkənmiş su axdıqdan sonra çayın kənarlarında sarı çöküntü əmələ gəlir. Zəhər kimidir [...] Kartofu suvaranda pis qoxu verir [...], sonra insanlar həmin tərəvəzi yeyir və xəstələnlərlər...”, – V kənd, yerli qadın, 64 yaşında.

Suvarma üçün alternativ su olmadığı üçün suvarma mövsmündə bəzi yerli sakinlər səhhətlərini qorumaqdan ötrü çay sularından istifadə etməkdən çəkinirlər. Nəticədə bu da məhsulun azalmasına götərib çıxarır.

“Oradan [Kazreti zavodundan] axan su çaya qarışanda ağ rəngdə olur. Hər şey ordan gəlir – rədasiya, çirkənmiş və bu, baş ağırlarımıza səbəb olur. Belə olanda sahələri suvarmırıq. Olmaz. Məhsulu məhv edir, öldürür. Qarğıdalını, kartofu, hər şeyi xarab edir. Bəzən ordan zəhər axıdlar, onda su ağ rəng alır. Bilirik ki, məhsulumuzu məhv edəcək, ona görə də suvarmırıq”, – V kənd, yerli qadın, 61 yaşında.

Çay zəhərləndiyi dövrdə təkcə sahillərdə və bitkilərdə deyil, eləcə də insanların səhhətində gözəl görünəcək izlər qoyur, bu baxımdan uşaqlar xüsusi risk kütłəsi təşkil edirlər. Məsələn, getdiyimiz kəndlərdən birində yaşayan qadınlar yayda Maşavera çayında cimən uşaqlarda dəri allergiyası yarandığını qeyd edirlər. Büyülürdə bu problem olmur, çünkü onlar məlumatlı olduqlarına görə çayda üzməkdən çəkinirlər. Uşaqların allergiyası “tez keçdiyi üçün” kənd sakinləri həkimə müraciət etmirlər.

“Yayda bəzən uşaqlar Maşavera çayına cimməyə gedirlər. Ciməndə dərilərində səpki əmələ gəlir. Su zəhərli olduğu üçün qaşıntı tutur. [...] Qızıl çıxarırlar, yuyurlar və zəhərli suyu çaya buraxırlar”, – VI kənd, yerli qadın, 29 yaşlı.

Asan infiltrasiya (suyun yerə hopması) və miqrasiya qabiliyyətinə görə ağır metallar cinsindən və yaşıdan asılı olmayaraq, biofiziki mühitdə, o cümlədən heyvanların, mal-qaranın və insanların orqanizmində toplanır. Lakin bu təsirlər sosial kontekstdə fərqli qruplar üzərində fərqli cür əks olunur. Bunu bir çox amil şərtləndirir. Yuxarıda adı çəkilən kəndin

nümunəsi göstərdiyi kimi, fərdi vərdiş və praktikalardan tutmuş, struktural bərabərsizliklər və coğrafi mövqeyədək müxtəlif faktorların rolü nəzərə alınmalıdır. Gender prizmasından təhlil edərkən bir çox təsirlərə yeni cilalar əlavə olur. Bütovlükdə, ekstraktivist fəaliyyətlər və Bolnisi qadınlarının gündəlik həyatı çox vaxt dolayı yolla bağlıdır, lakin bu qarşılıqlı əlaqə onların həyat şəraitini və imkanlarını əhəmiyyətli dərəcədə müəyyənləşdirir.

3.1.2. Qızıl və əlvən metal hasilatının Bolnisidəki azərbaycanlı qadınlar üzərində təsiri

Kazretidə mədən işləri nəticəsində çayların ağır metallarla çirkənməsi yaxınlıqdakı kəndlərdə qadınlara necə təsir göstərir? Bu suala cavab vermək üçün iki məsələni ayırmaq istəyirəm. Həmin məsələ bu fəsildə qadınların bədən təcrübələri üzərində cəmləşir, lakin problem onların fiziki rifahını aşaraq əhəmiyyətli sosial və ya siyasi məsələləri ön plana çıxarıır. Birinci məsələ qadınların reproduktiv sağlamlıqları, ikincisi isə aqrar sektorda qadının dəyərsizləşmiş, ancaq böyük əhəmiyyət kəsb edən əməyi ilə bağlıdır. Detallara girmədən qeyd etmək lazımdır ki, bu tədqiqatın hədəfi Bolnisidəki ekstraktivist fəaliyyətlərlə qadınların reproduktiv sağlamlıqları arasında səbəb-nəticə əlaqələrini ortaya çıxarmaq deyil. Bununla belə, araşdırma zonasındaki şərait və müvafiq ədəbiyyat toksik maddələrlə çirkənmiş mühitdə qadınların səhhəti və onun sosial cəhətləri ilə əlaqədar qiymətləndirilməli olan risklərə işaret edir. Bu isə olduqca əhəmiyyətlidir. Çünkü respondentlər kəndlərdə müxtəlif xəstəliklərin yayılması fonunda qadınlarda işsiz xəstəliklərinin artması, uşaqlarda onurğa problemlərinin, başgicəllənmələri və başağrılarının çoxalmasından bəhs edirlər. Belə halların yayılması və bunun dağ-mədən fəaliyyəti ilə bağlı olması ehtimalı ciddi əsas yaradır ki, səlahiyyətli aktyorlar tərəfindən müvafiq tədqiqatlar aparılmalı və təxirəsalınmaz tədbirlər həyata keçirilməlidir.

Qadının reproduktiv sağlamlığı mövzusunu araşdırmaq üçün hamiləlik və laktasiya dövründə qadın orqanizminin döləvə ya yeni doğulmuş uşağazəhərli maddələrin ötürülməsinə dair mövcud tibbi biliklərə diqqət yetirilməlidir. Bu bilik qadının fiziki sağlamlığını birbaşa uşağın rifahı ilə əlaqələndirir, daha konkret desək, ana südü, uşaqlıq yolu və plasentanı toksikantların ötürücüsü kimi qeyd edir (MakKendrik və başqaları, 2019; MakKendrik, 2014). Bu baxımdan Bolnisidə suyun, torpağın və qidanın ağır metallarla çirkənməsi reproduktiv yaşda olan qadınların boynuna “kimyəvi bədən yüksəkləri” (MakKendrik və başqaları, 2019; MakKendrik, 2014) qoyulması üzrə böyük risk yaradır. Bu isə uşağın sağlamlığı üzərində məsuliyyəti yalnız ananın üstünə atmaq deməkdir, halbuki yaşadığı yerdəki ekoloji çirkənmə qadının nəzarətinə tabe deyil. Beləliklə, bu şərtlər daxilində “kimyəvi bədən yüksəkləri” qadınların bədəni üzərində nəzarət mexanizmi sövq edən və neticədə gender iyerarxiyalarını və təzyiq strukturlarını gücləndirə bilən “ananın günahı” (eyni mənbə) diskursunu möhkəmləndirmə riski daşıyır.

Halbuki hasilatçının səbəb olduğu ekoloji çirkənmədən irəli gələn reproduktiv sağlamlıq problemləri qadınların deyil, iqtisadi və siyasi strukturların konkret konfiqurasiyasının nəticəsidir. Həmin konfiqurasiya insanların mülkiyyətini (torpaq və başqa formalarda) ələ keçirərək sərvətin və hakimiyyətin bir neçə adəmin (şirkətin) əlində mərkəzləşdirilməsi prosesi ilə əlaqədardır. Buna görə də qadınların “kimyəvi bədən yüksəklərinə” məruz qalma riskinin qarşısını almaq üçün məsuliyyəti hasilatçılara, dövlət qurumlarına, eləcə də ekoloji vəziyyətinə məsul və vətəndaşların sağlamlığını qorumaq səlahiyyəti və öhdəliyinə malik olan özünüidarəetmə orqanlarına yönəldirmək lazımdır. Qeyd etmək lazımdır ki, etnik azlıqlara mənsub qadınlar, xüsusən də Gürcüstanın azərbaycanlı icmasının qadınları struktural ədalətsizlik və təzyiqin müxtəlif formaları altında yaşayırlar ki, bu da “kimyəvi bədən yüksəklərinin” gender və sosial təsirlərini daha artırmağa xidmət edir.

Tədqiqatın hədəf kəndlərində yaşayan qadınların sağlamlıq problemləri təkcə çirkənmə ilə deyil, əkin sahələrindəki fiziki işlərlə də əlaqəlidir. Qeyd edildiyi kimi, Bolnisidə əsas məşğulluq mənbəyi kənd təsərrüfatıdır, lakin ölkədə iş tapmadığı üçün kişilərin əksəriyyəti iş dalınca xaricə getməli olur, aqrar təsərrüfatda işçi qüvvəsinə tələbatı evdə qalan qadınlar ödəyir.

Bunu respondentlər – həm öz torpaq sahələrində işləyənlər, həm də günəmuzd başqalarının əkin sahələrində işləməli olanlar təsdiqləyirlər. Bundan başqa, yerli sosial normalar və kənd təsərrüfatında əməyin gender cəhətdən bölgüsü əkin-biçin, bitkilərə baxmağı və ya məhsul yiğimi kimi əl işlərini “qadın işi” kimi təyin edir. Bu femininləşdirilmiş aqrar iş torpaqla birbaşa, intensiv və uzunmüddətli təmas deməkdir. Bu isə o deməkdir ki, fiziki cəhətdən ağır şəraitdə işləmək azmiş kimi, çirkənmiş torpaqlardakı ağır metallarla təmas məcburiyyəti də qadınları sağlamlıq təhlükəsi ilə üz-üzə qoyur. Beləliklə, dağ-mədən hasilatının zərərli təsiri altında qalan kənd təsərrüfatının məhsuldarlığı əhəmiyyətli dərəcədə qadınların üzərinə düşür. Bundan əlavə, ekstraktivist fəaliyyət nəticəsində əmələ gəlmış toksik maddələr su və torpaq vasitəsilə onların orqanizmlərinə və yetiştirdikləri qida məhsullarına keçir, sonra Bolnisidən kənardakı şəhərlərdəki ərzaq bazarlarına, ordan isə istehlakçıların bədəninə yol təpır. Nəhayət, əvan metal hasilatının sağlamlığa mənfi təsirlərinin fərqli gender aspekti mövcuddur ki, bu da Bolnisi kəndlərində yaşayan azərbaycanlı qadınları su, torpağın keyfiyyəti, uşaqların səhhəti və ölkədəki ərzaq bazarları ilə əlaqələndirir.

3.2. Suvarma suyu

3.2.1. Bolnisi azərbaycanlı icmasında suyun qeyri-bərabər paylanması xüsusiyyətləri

Su hasilat sənayesində son dərəcə əhəmiyyətli ünsürdür. O, bir tərəfdən istehsalat üçün zəruri olan texniki komponentdir, digər tərəfdən isə zəhərli tullantıların töküldüyü biofiziki mühitdir. Tullantılar çaylara, dənizlərə və başqa növ səthi sulara axıdılır ki, bu da bir çox halda zərərli və qanunazidd şəkildə baş verir. Lakin su qaynağının aqrar istehsalat məqsədilə mənimşənilməsi ekstraktivist praktika kimi qəbul edilmir, halbuki bəzi tədqiqatçıların fikrincə, bu, ekstraktivizmin növlərindən biridir. O mənada ki, əgər su yerli dolanışlıq üçün deyil, ixracat məqsədilə qida istehsal edən kommersiya təsərrüfatlarının ixtiyarındadırsa, yerli fərdi təsərrüfatların və əhalinin ehtiyaclarına göz yumulur (Torres və başqaları, 2022; Stensrud, 2019). Burada su kənd təsərrüfatında kommersial mənfəət üçün zəruri resursdur. Onun mənimşənilməsi və qeyri-bərabər paylanması isə yerli ailə təsərrüfatlarını zəiflədir, su çatışmazlığı Bolnisidən əmək miqrasiyasını təşviq edir, habelə gender və iqtisadi bərabərsizliklərin dərinləşməsinə təkan verir. Bu bölmədə hidroloji və infrastruktur bərabərsizliyinə siyasi və sosial məsələlər kimi yanaşılır. Məsələn, kanallar, bəndlər və ya borular vasitəsilə su axınının təşkili cəmiyyətdə sosial gücün necə bölüşdürüldüğünü əks etdirir. Çünkü suyun kim üçün əlcətan olub-olmamasına konkret aktyorlar qərar verirlər. (Svinqedou, 2009).

Kənd təsərrüfatına yararlı torpaq sahəsi (28,825 ha) Bolnisi bələdiyyəsinin ümumi ərazisinin 35%-ni təşkil edir (Darsavelidze və başqaları, 2018), bunun yalnız 5,736 hektarı irriqasiya sistemilə təchiz edilib⁹. Sovet dövründə bələdiyyədə 12.000 ha sahə suvarma sistemi ilə təmin edilmişdi (Darsavelidze və başqaları, 2018), lakin 1990-cı illərdə su təchizatı infrastrukturunun dağıdılmasından sonra suvarılan torpaqların sahəsi yarıya qədər azalıb. Hazırda Bolnisi suvarma sistemi Maşavera çayından qidalanır. Dövlət nəzdində olan “Gürcüstan Meliorasiyası” MMC suvarma suyunu Maşaveradan Bolnisiyə vegetasiya

9 “Gürcüstan Meliorasiyası”na göndərilən informasiya sorğusunun cavabı (14 mart, 2023-cü il)

dövründə həftədə iki və ya üç dəfə çatdırır, bu xidmətlərin müqabilində yerli sakinlərdən illik 75 lari abunə haqqı alır¹⁰. Bununla belə, suvarma fəslində abonentlərin hamısını su ilə təchiz etmək mümkün olmadığı üçün şirkətə olan etimadsızlığı artırır. Bəziləri şirkətlə müqavilə bağlamaqdan belə çəkinir (Məmmədli, 2022).

Vegetasiya dövründə Bolnisinin əkin sahələrində suya tələbat pik həddə çatır, lakin qlobal istiləşmənin səbəb olduğu qeyri-sabit yağışlılar çayda suyun həcmini azaldır. Belə olan halda, “Gürcüstan Meliorasiyası” MMC Maşaveranın suyunu qonşu Dmanisi bələdiyyəsinin Pantiani (Armudlu), Yaqublu, Mtisdziri və Xorxor su anbarlarından zənginləşdirməli olur¹¹. Çayın süni qidalandırılmasına baxmayaraq, Bolnisi kəndlərində təsərrüfat sahələrinə su yenə də çatmır. Bunu tədqiqatda iştirak edənlər də təsdiqləyirlər. Onlar bu vəziyyəti iri təsərrüfatların suya böyük tələbatı, eləcə də kəndlərin uğursuz coğrafi mövqeyi ilə izah edirlər. Onların sözlərinə görə, suyun çoxu çayın yuxarısında yerləşən kəndlərdə istifadə olunur və vegetasiya mövsümü boyunca onların təsərrüfatları susuz qalır.

“Su yoxdur. Vermirlər. Böyük sahədə satış üçün məhsul yetişdirənə verirlər. Yaxud da suya yaxın olan torpaq sahələri suvarılır. Bizə su qalmır. Bura su gəlmir. Burdakı torpaqlarımız susuzluqdan yanıb getdi... bax belə əziyyət içindəyik”, – III kənd, yerli qadın, 47 yaşında.

Qeyd etmək vacibdir ki, respondentlər suvarma suyunun mənimsənilməsi məsələsini qaldıraraq, bunun qeyri-rəsmi, lakin geniş yayılmış təcrübə olduğunu vurğuladılar. Bu isə Bolnisidə getdikcə məhdudlaşan su ehtiyatlarının qeyri-bərabər paylanması daha da ağırlaşdırır. Dediklərinə görə, bu praktika xüsusilə kiçik ailə təsərrüfatlarına ziyan vurur, lakin su əldə etmək üçün maliyyə resurslarına malik olan böyük təsərrüfatlara əlverişli şərait yaradır.

“Bostanı sulamağa belə suyumuz yoxdur [...] Bura su buraxmırlar, bu problemi həll edəcək heç kim yoxdur. [Suvarma qrafiki üzrə] Növbələri pulla alırlar... Suvarma suyu Bolnisi tərəfindən, çaylardan gəlir, həmin suyu satırlar”, – II kənd, yerli qadın, 71 yaşında.

Bu açıqlamalardan fərqli olaraq, “Gürcüstan Meliorasiya” MMC-nin nümayəndəsi iddia etdi ki, şirkətin məsuliyyəti suyu magistral kanallara çatdırmaqdan ibarətdir, kəndlərdə daxili suvarma şəbəkələrində suyun paylanması isə rayon tənzimləyicilərinin səlahiyyətindədir¹².

Suvarma sistemindən su təchizatının etibarsızlığı şəraitində yerli təsərrüfatçılara məxsus əkin sahəleri əsasən yağışdan asılıdır, lakin Bolnisidə tez-tez quraqlıq olduğuna görə sakinlər məhsulsuz qalırlar. Nəticə etibarilə, bu proses kəndlərdə bir çoxlarını əkinçiliyi tərk etməyə məcbur edir. Vaxtilə özlərini qida ilə təmin edən ailələr artıq gündəlik istehlak üçün tərəvəzi satın almalı olurlar, halbuki əvvəllər tərəvəz yetişdirib sataraq çox yaxşı dolanırdılar.

“Əvvəllər məhsul vardi. Yaxşı qiymətə də satırdıq. Yaşlı nəsil özlərini də yaxşı dolandırırdı, bize də dəstək olurdular. Toy xərclərimizi qarşılıdılardı, oxutdular... Ancaq hazırda məhsul yoxdur, yetişmir. Təsərrüfatda problemlər var, su çatışdır”, – IV kənd, Yerli qadın, 38 yaşında.

10 “Gürcüstan Meliorasiyası”na göndərilən informasiya sorğusunun cavabı (14 mart, 2023-cü il)

11 “Gürcüstan Meliorasiyası” nümayəndəsi ilə telefon müsahibəsi (18 aprel, 2023-cü il)

12 “Gürcüstan Meliorasiyası” nümayəndəsi ilə telefon müsahibəsi (18 aprel, 2023-cü il)

Beləliklə, əgər bir vaxtlar kənd təsərrüfatı və qida istehsalatı yerli əhali üçün iqtisadi istinadgah idisə, hazırda suvarma suyu çatışmazlığı səbəbindən kənd təsərrüfatı və ərzaq istehsalı tənəzzülə uğrayır, Gürcüstanın azərbaycanlı icmasının fiziki və sosial-mədəni davamiyyəti üçün maddi bazanı kəskin şəkildə məhdudlaşdırır.

3.2.2. Bolnisi azərbaycanlı icmasında suvarma suyunun qeyri-bərabər paylanmasıın gender aspekti

Suvarma suyunun qeyri-bərabər paylanmasıın təsirlərini gender nöqtəyi-nəzərindən təhlili göstərir ki, su çatışmazlığı Bolnisi azərbaycanlı icmasında yaşayan qadınların gündəlik həyatı və əmək təcrübələri üzərində əhəmiyyətli təsire malikdir. İlk olaraq qeyd etmək lazımdır ki, icmanın suya və onun idarə olunmasına münasibəti genderlə six şəkildə bağlıdır. Tədqiqat iştirakçılarının təsdiq etdiyi kimi, məişət ehtiyacları üçün suyun təminatı qadınların üzərinə düşür, lakin “suvarma yalnız kişilər üçündür” və “suvarma suyu məsələsinə kişilər baxır”. Su çatışmazlığı açıq bir şəkildə fərdi təsərrüfatların azalması, kişilərin mövsümi əmək miqrasiyası tendensiyasının artması ilə üst-üstə düşür. Paralel olaraq qadınlar arasında qeyri-rəsmi məşğulluq, vaxt çatışmazlığı və həyatın məişət sferası ilə məhdudlaşması hallarının artması müşahidə olunur. Sonuncu məsələ digər amillərlə yanaşı, icmanın patriarchal sosial quruluşu ilə izah olunur. Belə ki, patriarchal icmada qadınların vəzifələri və imkanları ailədaxili sahə, məişətdən ibarət görülür, ictimai məkanda iştirakları isə ümumiyyətlə məhdudlaşdırılırlar (Lous, 1997). Bunun əksinə olaraq, kişilərin hərəkət azadlığı təşviq edilir və bu, əsasən ev əməyinin cinsiyyətə görə bölüşdürülməsi ilə təmin edilir. Mövsümi iş dalınca xaricə gedənlərin əsasən kişilər olduğunu tədqiqat iştirakçıları da vurgulayırlar. Qadınlar isə qonşu kəndlərdə əkin sahələrində müvəqqəti, qeyri-rəsmi şəkildə “25-30 lari” qarşılığında günəməzd fehləlik edirlər. Qadın respondentlərdən birinin sözlərinə görə, xaricdə əməkçi miqrant olan kişi yaxşı qazandıqda “arvadına xəbər göndərir ki, işə getmə, evdə otur, uşaqlara bax” kimi hallara da rast gəlinir. Bu cür hallar Bolnisinin azərbaycanlı icmasındaki qadınların çoxşaxəli, mürəkkəb təcrübələrini geniş şəkildə nümayiş etdirməsə də, yerli kontekstdə gender asimmetriyası və iyerarxiyanın üstün olmasından xəbər verir. Beləliklə, başqa sistematik amillərlə birlikdə götürsək, kişilərin əmək miqrasiyası, hərəkət azadlığı baxımından patriarchal imtiyazları, habelə məişət sferasında vəzifələrin cinsinə görə bölgüsü qadınların kişilərdən iqtisadi asılılığını gücləndirən sosial mühit yaradır. Bu da qadınların onsuz da məhdud olan ictimai-siyasi iştirak imkanlarını azaldır.

Qadınların qeyri-rəsmi və aşağı maaşa işləməsi məsələsinə qayıtsaq, Bolnisi kənd təsərrüfatında əməyin feminizasiyası qadınları daha da müdafiəsiz vəziyyətə salır. Çünkü qeyri-rəsmi işləmək onları sosial təminatdan, adekvat maaşdan, sağlamlıqdan və təhlükəsiz iş şəraitindən məhrum qoyur. Qeyd edək ki, bu reallıq suvarma suyu çatışmazlığı səbəbilə fərdi təsərrüfatların süquta uğraması məsəlesi ilə kəsişir. Nəticə olaraq, yerli iqtisadiyyatın aqrar xarakterli olması şəraitində öz sahələrində susuzluq ucbatından ərzaq yetişdirməklə gəlir əldə edə bilməyən, ixtisasları və dil bilikləri olmadığı üçün iş alternativlərindən məhrum olan qadınlar məcbur qalır ki, qonşu kəndlərdə günəməzd fehləlik etsinlər. Bu cür iş isə səhətlerinin pisləşməsi, ağır zədələr almaları ilə müşayiət olunur.

“Gedib sahədə işlədim, belim tutuldu. Soyuqdur, ayaqlarım donur, böyrəklərim incidir. İşləmək qeyri-mümkündür. Tonqal qalayıb əllərini isitməlisən [...] Yayda da günəş vurur. Çətindir...” – V kənd, 41 yaşlı yerli qadın.

Bundan əlavə, respondent qadınların məişətləri bir çox hallarda bir-birinə uyğundur, tədqiqatda qadınların əməyinin icmanın sosial həyatında nə qədər böyük əhəmiyyəti olduğunu göstərdi:

Qadınların ağır iş yükü kənd təsərrüfatı sahələrində yekunlaşdırır. Onlar tarladakı uzun iş günündən sonra evə qayıdır, ev işləri ilə məşğul olurlar. Beləliklə, ikiqat iş yükü daşıyan qadınlar ailələrinin davamlılığını və nəticədə icmanın sosial reproduksiyasını təmin edirlər:

“İş mövsümündə saat 6-da oyanıram, yeməyimi yeyirəm, evdəki işləri yolu qoyuram: mala baxmaq və uşaqlar... Saat 8-dən sonra çölə işləməyə gedirəm. Axşam saat 6-dan sonra işdən qayıdır. Bundan sonra yenə ev işləri, mal-hevvana baxıram... Evə gəldikdən sonra da işləməli olursan. Mənim üçün dincəlmək yoxdur. Elə hey iş, iş”, – V kənd, 46 yaşlı yerli qadın.

Evdə və tarladakı əməyin ikiqat yükü, bundan irəli gələn vaxt çatışmazlığı qeyri-rəsmi əməyin təhlükələri ilə birləşərək bu qadınları təzyiq sistemləri qarşısında tək qoyur. Bu çıxılmaz vəziyyətdə onlar nə sağlamlıqlarını bərpa etmək və ya özünüinkişaf üçün fasilə götürür, nə də rəsmi bir işə girmək üçün zəruri bacarıqlara yiyələnmək fürsəti əldə edirlər. Sosial-iqtisadi təcrid vəziyyətinə düşməklə öz icmalarından kənarda sosial əlaqələr qura bilməməkdən hələ heç danışmırıq... Suvarma suyu çatışmazlığı Bolnisidəki azərbaycanlılar üçün sosial və iqtisadi bərabərsizlikləri kəskinləşdirir, bu bərabərsizlik isə icma qadınları üçün xüsusi təcrübələr yaradır.

3.3. Qum-çinqıl hasilatı

3.3.1. Zemo və Kvemo Arkevani kəndlərində qum-çinqıl hasilatının ekoloji, sosial və gender təsirləri

Çay yataqlarından qum və çinqılın həddən artıq hasilatı icmaları zədələyəcək ciddi ekoloji, sosial və iqtisadi nəticələrə gətirib çıxarır. Buraya çayın aşağı axınında daşqınlar, ixtiofaunanın, balıqcılıq və biomüxtəlifliyin degradasiyası, quraqlıqlar, yerli kənd təsərrüfatının məhvi və material ixracından əldə edilən mənfəətin yalnız hasilat şirkətinin əlində toplanması kimi problemlər daxildir (Bışt, 2021). Qum və çinqıl hasilatının mənfi ekoloji və sosial nəticələri Bolnisinin iki kəndində – Xram çayı kənarında yerləşən Zemo və Kvemo Arkevanidə bütün çılpaqlığı ilə özünü göstərir. Çayın yatağında yerləşən karxananın yaxınlığındakı bataqlıq (Şəkil 1) və çuxurlu landşaftlar (Şəkil 2) çay ekosistemindəki tarazlığın pozulduğunu göstərir.

Şəkil 1. Salome Kobalava. Yanvar, 2023-cü il. Xram çayının sel düzənlüyü. Kvemo Akrevani kəndi, Bolnisi.

Şəkil 2. Salome Kobalava. Yanvar, 2023-cü il. Xram çayının sel düzənlüyü. Kvemo Akrevani kəndi, Bolnisi.

Kvemo və Zemo Arkevani kəndlərinin sakinləri əvvəllər çayın yaxınlığında “böyük torpaq sahələrini” becəriblər, lakin qum və çinqıl hasilatının başlaması ilə çayın yatağı tamamilə dəyişib, çaydakı su quruyub və kənd əhalisi əkin sahələrini suvara bilməyib. Bundan sonra çayda çimmək üçün yerlər və təbii bulaqlar yoxa çıxıb. Kənd əhalisi su təchizatı sisteminin olmadığı dövrdə içməli suyu həmin bulaqlardan əldə edirmiş.

“İçməli suyu cələdən daşıyırdıq, yerdən çıxırdı. Stəkanla götürürdük [...] Tərtəmiz su idi [...] Suyu çay kənarından əl arabası ilə biz qadınlar daşıyırdıq. Paltarı da ora yumaga aparırdıq...” – I kənd, yerli qadın, 40 yaşında

Qum-çinqıl hasilatına görə çayın məcrasının dəyişdirilməsi, ora yaxın torpaqların itirilməsi bu kəndlərdə otlaq kimi istifadə edilən əraziləri də azaldıb. Bu da kəndlilərin dolanışığına və heyvandarlığa mənfi təsir bağışlayıb.

“Inəklərin örus yerində daş karxanaları açıblar. Yer yoxdur, inəklər, qoyunlar ac qalıb. Əvvəllər hərənin iki-üç inəyi olurdu, artıq heç kəsin bu qədər inəyi yoxdur. Niyə? Otlaq olmadığı üçün. Kənd yeridir, həyat yoldaşımıla inək saxlamaq istəyirik, ancaq otlaq yoxdur”, – I kənd, yerli qadın, 40 yaşında.

Tədqiqatın respondentləri çayın çırklənməsini qum-çinqıl karxanası ilə əlaqələndirirək “hər dəfə qumu çıxaranda çaydakı su palçıqlı gəlir” deyirlər. Çay boyu aqreqat materialların çıxarılması ilə bağlı həm suyun çırklənməsi, həm də yeraltı su axınındakı balans pozuntusuna gətirib çıxaran başqa risklər də mövcuddur.

Birinci, hasilat prosesində istifadə olunan qurğulardan gələn yuyunu suyunun yerüstü və yeraltı sulara axması ilə əlaqədardır; ikinci, suötürən sűxurların çökməsi nəticəsində yeraltı suların tükənməsi riski barədədir (Qucaraidze, 2021). Bu risklər xüsusiylə Kvemo və Zemo Arkevani kontekstində nəzərə alınmalıdır. Çünkü oradakı əhali içməli suyu sadəcə öz səyləri nəticəsində qazdırıcıları su quyusundan və qurduqları şəbəkədən təmin edir. Yuxarıda deyilənləri nəzərə alsaq, Xram çayından qum-çinqılın həddindən artıq və nəzarətsiz şəkildə çıxarılması bu kəndlərdə içməli suyun keyfiyyətinə və həcminə, beləliklə də, sakinlərin sağlamlığına və rifahına təhlükə yaradır.

Gender nöqtəyi-nəzərindən təhlil etsək, suya əlçatımlılıqla bağlı qeyri-müntəzəmlik və ya onun açıq şəkildə məhdudlaşdırılması bu kəndlərdə yaşayan qadınların həyatına böyük təsir göstərə bilər. Gürcüstanın azərbaycanlı icmasının patriarchal sosial quruluşu məişət ehtiyacları ilə əlaqədar su təminatını qadınlara həvalə etdiyi üçün su çatışmazlığı qadınların ev işlərindəki yükünü daha da artıracaq. Xüsusiylə də, şəxsi maşını olmayanlar su gətirmək üçün uzun bir yol qət etməli və ya su almaq üçün maşın icarəyə götürməli olacaqlar. Beləliklə, məişət suyuna çıxışın məhdudlaşdırılması onu təmin etməyin xərclərini və qadınların fiziki əməyini artırır. Belə olan halda, ev işlərinin məsuliyyətini daşıyan qadınlar həm də su təminatını həll etməyə çalışacaqlar, bu isə onsuz da mövcud olan vaxt çatışmazlığı problemini kəskinləşdirir. Burada zehni yük problemini də qeyd etmək lazımdır. Zehni yük dedikdə ev şəraitində vacib, lakin tanınmayan və haqqı ödənilməmiş emosional, əqli və fiziki əmək nəzərdə tutulur (Din və başqaları, 2021). Beləliklə, su çatışmazlığı Kvemo və Zemo Arkevanda yaşayan qadınların zehni yükünü də ağırlaşdırıa bilər. Bu, vaxt kasadlığı ilə birlikdə qadınların məişət sferasına qapadılmasını artıracaq və yoxsulluqdan yaxa qurtarmalarını daha da çətinləşdirəcək. Bu dinamika icma səviyyəsində yoxsulluğun feminizasiyasını dərinləşdirəcək (Abdurahman, 2010) və qadınların onsuz da məhdud olan ictimai və siyasi iştirak imkanlarının bir az da azalmasına töhfə verəcək. Qum-çinqıl hasilatını təhlil edərkən iqlim dəyişikliyi ilə bağlı davam edən prosesləri də unutmamalıyıq. Çünkü bu da şirin su ehtiyatlarını əhəmiyyətli dərəcədə azaldır və adıçəkilən kəndlərin içməli suya çıxışının məhdudlaşma təhlükəsini gücləndirir. Xüsusiylə bu kəndlərdə iqlim dəyişikliyi ilə əlaqədar içməli suyun tükənməsi icma qadınlarına yuxarıda qeyd olunan bütün təzyiqlərin ikiqat artması deməkdir. Beləliklə, Gürcüstanın azərbaycanlı icmasında qadınların sosial,

iqtisadi və hətta emosional cəhətdən gücləndirilməsi üçün Bolnisidə su ehtiyatlarına rahat çıxışı təmin etmək vacibdir. Buna isə Zemo və Kvemo Arkevani kontekstində qum-çinqıl hasilatı fəaliyyətindən irəli gələn riskləri azaltmaq və ya aradan qaldırmaqla nail olmaq olar.

Tövsiyələr

Bu tədqiqat Bolnisi bələdiyyəsində icra edən müxtəlif növ hasilat fəaliyyətlərinin təsir arealındayaşayan Gürcüstan azərbaycanlıları icmasında struktur və gender bərabərsizliklərinin gücləndiyini göstərir. Mülksüzləşdirmə, təbii sərvətlərin istismarı və sistemli təzyiqin cəfasını isə icma qadınları disproportional şəkildə çəkməli olurlar. Bu isə qeyri-rəsmi məşğulluq, vaxt çatışmazlığı, iqtisadi asılılıq, məhdud siyasi iştirak, məişət sferasına qapanma, ikiqat yük, fiziki və psixi sağlamlıqla bağlı risklər qarşısında müdafiəsiz qalma formasında özünü göstərir. Bolnisidəki ekstraktiv fəaliyyətlərin mənfi ekoloji, sosial və gender təsirlərinin yumşaldılması, habelə azərbaycanlı qadınların bunlara görə üzləşdiyi problemlərin həlli dövlətin, bələdiyyənin və mədən şirkətlərinin iştirakı ilə sektorlararası və interseksional yanaşmalar tələb edir. Bu yanaşmalar həm uzunmüddətli, həm də qısamüddətli qərarların qəbuluna əsaslanmalı, sosial və ekoloji məsuliyyətə yönəlmüş texnoloji, infrastruktur, siyasi və inzibati həll yollarını əhatə etməlidir. Daha dəqiq desək, aşağıdakı tədbirlər görülməlidir:

- Bolnisidə “RMG” şirkətinin hasilat fəaliyyəti arealında yaşayan azərbaycanlı qadınların və ümumiyyətlə, bütün icmanın sağlamlığını qoruyan, fərdi təsərrüfatların davamlılığını təmin edən və aqrar istehsalatın təhlükəsizliyi üçün çayların hidroloji sistemini çirkənmədən mühafizə edən tədbirlərin görülməsi zəruridir. Bu məqsədlə Maşavera çayını çirkəndirən əsas mənbənin aradan qaldırılması və ağır metallarla çirkənmiş torpağın reabilitasiyası vacibdir. Çirkəb sularının filtrasiyası və təmizləyici qurğuların quraşdırılması ilə bağlı şirkətin açıqlamalarına baxmayaraq, tədqiqat respondentlərinin şəxsi təcrübələri göstərir ki, müəssisədən toksik tullatıların mütəmadi şəkildə çaya qarışması hələ də aşılmaz problem olaraq qalır. Beləliklə, problemin aradan qaldırılması dövlət, özünüidarəetmə orqanları, ətraf mühitin monitorinqi və icra qurumları tərəfindən effektiv iştirak və reaksiya tələb edir. Hasilat fəaliyyəti nəticəsində çirkənmənin mənfi ekoloji və sosial təsirlərini nəzərə alaraq, dövlət və yerli özünüidarəetmə tərəfindən qadınların sağlamlığı ilə bağlı məsələlərə, o cümlədən onların reproduktiv sağlamlığı ilə bağlı (hasilat fəaliyyəti ilə əlaqəli olma ehtimalına) risklərə diqqət yetirmək tövsiyə edilir.
- Qadınlar və ümumiyyətlə, icma üzlərinin səhiyyə xidmətlərinə çıxışının olmaması və onların əsas ekoloji hüquqlarını nəzərə alaraq, əvan metal hasilatının təsir sahəsinə dair məlumatların toplanmasına və tədqiqinə təcili ehtiyac var. Respondentlər tərəfindən xərçəng və başqa xəstəliklərin artması ilə bağlı narahatlıqları əsas verir ki, vəziyyəti yerində öyrənilsin.
- İcma qadınlarının, habelə aqrar sektordan asılı icmanın iqtisadi və sosial dayanıqlığına nail olmaq üçün kəndlərdə suvarma suyunun qeyri-bərabər paylanması problemini həll etmək olduqca vacibdir. Bu, digər tədbirlərlə yanaşı, suyun mənimşənməsi hallarının aşkar edilməsi, effektiv reaksiya verilməsi və bu halların qarşısının alınması mexanizmini tətbiq etməklə mümkün ola bilər.
- İcma qadınlarının ikiqat əmək yükünü azaltmaq üçün vaxt kasadlığıının öhdəsindən gəlmək üçün yeraltı suyun idarəsi üzrə elə bir siyaset hazırlanmalıdır ki, o, çayları aqreqat materiallarının həddən artıq hasilatının zərərli təsirlərindən qorusun. İlk baxışda bir-birilə əlaqəli görünməyən yeraltı sular və qadınların ev əməyi kimi

məsələlər əslində Bolnisi kontekstində bir-biri ilə yaxından əlaqəlidir. Bolnisinin kənd yerlərində içməli su adətən qrunut suları vasitəsilə təmin edilir, məişət suyu ilə təminat isə qadınların öhdəsinə atılır, buna görə də yeraltı sulara çıxış qadınların gündəlik həyatına və daha geniş mənada, onların sosial və siyasi imkanlarına birbaşa təsir göstərir. Prosessual səviyyədə, çaydan aqreqat materiallarının hasilatının mənfi təsirləri dövlət tərəfindən birbaşa nəzarət mexanizmlərini tətbiq etməyi tələb edir. Daha konkret desək, müvafiq monitorinq, nəzarət və cavab tədbirləri həyata keçirilməli, mədən fəaliyyətinin ekoloji və sosial zərərin dərəcəsi və miqyasından asılı olaraq cərimələr müəyyən edilməlidir.

Ümumi tövsiyələrin bu siyahısı ola bilsin ki, tədqiqatda müzakirə edilən bütün məsələləri əhatə etmir. Lakin təklif olunan həll yollarının həyata keçirilməsi Bolnisidə ekstraktivist fəaliyyətlərin təsir zonasında yaşayan azərbaycanlı icmasındaki qadınların iqtisadi, sosial və siyasi cəhətdən güclənməsinə, həmçinin zəruri təbii ehtiyatların onlar üçün əlçatımlı olmasına və yaşayış mühitinin yaxşılaşmasına böyük dəstək göstərəcək.

Biblioqrafiya

1. აროშვილი, ა. (2020). როგორ აქცევს ექსტრაქტივისტული კაპიტალიზმი ბრუნვას ამოწურვად რესურსად. ექსტრაქტივისტული გადაკვეთები: პოლიტიკა, ეკოლოგია და სოციალური სამართლიანობა. სოციალური სამართლიანობის ცენტრი. [Aroshvili, A. (2020). Ekstraktivist kapitalizm qayğını tükənən resursa necə çevirir. Ekstraktivist kəsişmələr: Siyaset, ekoloji və sosial ədalət. Sosial Ədalət Mərkəzi.]
2. ახმაძე, ს., რუხაძე, ა., ბარნოვი, ე., ჭიბლაძე, ქ., ზუმბულიძე, მ. (2020). ხამიდებედას მდინარეთა აუზის მართვის გეგმის შემუშავება საქართველოში. REC-Caucasus. <https://rec-caucasus.org/wp-content/uploads/2020/08/1594145503.pdf> [Axobadze, S., Ruxadze, A., Barnov, E., Cibladze, K., Zumbuladze, M. (2020). Gürcüstanda Xram-Debeda çayları hövzəsinin idarəsi planının hazırlanması. REC-Caucasus.]
3. ბაქრაძე, ე., შავლიაშვილი, ლ., კუჭავა, გ. (2021). მადნეულის საწარმოს მიერ მდ. კაზრეთულას დაბინძურების თანამედროვე მდგომარეობა. http://chemistry.ge/publication/jgcs/vol/2021_1_11_bakradze.pdf [Bakradze, E., Şavliaşvili, L., Kuçava, Q. (2021). Madneuli müəssisəsi tərəfindən Kazretula çayının çirkənməsinin hazırlığı vəziyyəti.]
4. ბიზნეს მეფის საქართველო (BM.ge). (2023, 24 ianvar). სპილენძის მადნების და კონცენტრატების ექსპორტი \$1 მლრდ მივიღეთ – სად ვყიდულობთ და ვყიდით? <https://bm.ge/ka/article/spilendzis-madnebis-da-koncentratebis-eqspotit-1-mlrd-miviget---sad-vyidulobt-da-vyidit--/125337> [Biznes Media Gürcüstan (BM.ge). (2023, 24 yanvar). Mis mədənləri və konsentrantların ixracından 1 milyard dollar gəlir əldə etdik – harda alırıq və harda satırıq?]
5. გაეროს ქალთა ორგანიზაცია. (2021). ქვეყნის გენდერული თანასწორობის პროფილი: საქართველო. <https://georgia.unwomen.org/sites/default/files/2022-04/Country%20Gender%20Equality%20Profile%20GEO.pdf> [BMT Qadın Təşkilatı. (2021). Öləkənin gender bərabərliyi profili: Gürcüstan.]
6. გოლემაკ პაუელი, ა., ჭითანავა, მ., ნიქვაძე, ნ., გაფრინდაშვილი, ნ., კეშელავა, დ., ლობუანიძე, მ. (2020). სახელმწიფო პროგრამა „დანერგე მომავლის“ გენდერული ზეგავლენის შეფასება. გაეროს ქალთა ორგანიზაცია. <https://georgia.unwomen.org/sites/default/files/2022-11/Danerge%20Momavalı%20Geo.pdf> [Qomelak Paeli, A., Çitanava, M., Tsikvadze, N., Qprindaşvili N., Keşelava, D., Lobjanidze, M. (2020). “Geləcəyi ək” Dövlət programının gender təsirinin qiymətləndirməsi. BMT Qadın Təşkilatı.]
7. გუჯარაიძე, ქ. (2021). სახელმძღვანელო ქვიშა-ხრეშის მოპოვების ზეგავლენის ქვეშ მოქცეული მოქალაქეებისთვის. მწვანე ələfərnbəfisi. https://greenalt.org/app/uploads/2022/02/citizen_guide_sand-gravel_quarrying_December.pdf [Qucaraidze, K. (2021). Qum-çinqılı hasilatı təsiri altına düşmüş vətəndaşları üçün dərslik. Yaşıl Alternativ.]
8. დარსაველიძე, დ., ძიძიკაშვილი, ნ., კიკაბიძე, კ., დემურაშვილი, გ., ბეჟანიშვილი, კ. (2018). ბოლნისის მუნიციპალიტეტში ადგილობრივი წარმოებული პროდუქციის მოտხოვნა-მიწოდების შესაძლებლობების და პერიფერიyal მომəმərəbələbəi ინfrərəşəbəi თəmədaçığ. <https://bit.ly/3JJjXrQ> [Darsavelidze, D., Dzidzikaşvili, N., Kikabidze, K., Demuraşvili, Q., Bejanışvili, K. (2018). Bolnisi bələdiyyəsində yerli məhsula tələb-təklif imkanlarının və periferiya istehlakçılarının maraqları haqqında.]
9. დიაკონიძე, ა. (2020). დასაქმების პრობლემები მონოინდუსტრიულ ქაღაქებში. ექსტრაქტივისტული გადაკვეთები: პოლიტიკა, ეკოლოგია და სოციალური სამართლიანობა. სოციალური სამართლიანობის ცენტR. [Diakonidze, A. (2020). Monosənayeli şəhərlərdə işlə təminat məsələləri. Ekstraktivist kəsişmələr: Siyaset, ekoloji və sosial ədalət. Sosial Ədalət Mərkəzi.]

10. ზვიადაძე, ს., სორდია, გ. (2021). რელიგიური და ეთნიკური მრავალფეროვნება საქართველოში. ევროპის საბჭო. <https://rm.coe.int/-/1680a2e321> [Zviadadze, S., Sordia, Q., (2021). Gürcüstanda dini və etnik azlıqların müxtəlifliyi. Avropa Şurası.]
11. კალანდაძე, ბ., ტრაპაიძე, ვ., ბრეგვაძე, გ. (2011). მდინარე მაშავერას სარწყავი წყლების გავლენა ბოლნისის რაიონის სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებზე. <http://openlibrary.ge/handle/123456789/9994> [Kalandadze, B., Trapaidze, V., və Breqvadze, Q. (2011). Maşavera çayının suvarma suyunun Bolnisi kənd təsərrüfatı torpaqlarına olan təsiri.]
12. კანდელაკი, ს. (2020). ეთნიკური უმცირესობების ინტეგრაცია საქართველოში: პოლიტიკური ჩართულობის ბաრიერები. საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტი. <https://bit.ly/42oDjJC> [Kandelaki, S. (2020). Gürcüstanda etnik azlıqların integrasiyası: siyasi məşğulluq maneələri., Gürcüstan Siyasət İnstitutu.]
13. მამედლი, ქ. (2022). შიშველი შრომა: არადომინანტური ეთნიკური ჯგუფები სოფლის მეურნეობაში. სოციალური სამართლიანობის ცენტრი. <https://socialjustice.org.ge/ka/products/shishveli-shroma-aradominanturi-etnikuri-jgufebi-soflis-meurneobashi> [Məmmədli, K. (2022). Çilpaq əmək: Kənd təsərrüfatında qeyri-dominant etnik azlıqlar. Sosial Ədalət Mərkəzi.]
14. მოდებაძე, ე. (2021). ორმაგი დაუცველობა და უსაფრთხოება: ეთნიკურად აზერბაიჯანელ და სომებ ქალთა შემთხვევის შესწავლა საქართველოში. <https://library.fes.de/pdf-files/bueros/georgien/18830.pdf> [Modebadze, E. (2021). İkiqat müdafiəsizlik və təhlükəsizlik: Etnik azərbaycanlı və erməni qadınların Gürcüstandakı vəziyyətinin tədqiqatı.]
15. რადიო თავისუფლება. (2022, 13 სექტემბერი). „არემზის“ კარიერის გამო სოფლი მუშევანი ორად გაიყო. <https://www.radiotavisupleba.ge/a/32031475.html> [Azadlıq Radiosu. (2022, 13 sentyabr). “Aremci”nin karxanasına görə Muşevani kəndi iki yerə bölündü.]
16. რადიო თავისუფლება. (2022, 13 მაისი). „არემზის“ პასუხები რადიო თავისუფლებას. <https://www.radiotavisupleba.ge/a/31848226.html?nocache=1>. [Azadlıq Radiosu. (2022, 13 may). “Aremci”nin Azadlıq Radiosuna verdiyi cavablar.]
17. საქსტატი. (2016). მოსახლეობის 2014 წლის საყოველთაო აღწერა. https://migrationcommission.ge/files/census_release_geo_2016.pdf [Gürcüstan Milli Statistika Xidməti. (2016). Əhalinin 2014-cü ildəki ümumi siyahıyaalması.]
18. საქსტატი. (2022). საქონლით საგარეო ვაჭრობა საქართველოში. <https://bit.ly/3xZd1Am> [Gürcüstan Milli Statistika Xidməti. (2022). Gürcüstanda əmtəə ilə xarici ticarət.]
19. სოციალური სამართლიანობის ცენტՐი. (2019). ბოლნისის მუნიციპალიტეტში არსებული პრობლემების და გამოწვევების შეფასების ზოგადი დოკუმენტი. <https://socialjustice.org.ge/ka/products/bolnisis-munitsipalitetshi-arcebule-problemebis-da-gamotsvevebis-shefasebis-zogadi-dokumenti> [Sosial Ədalət Mərkəzi. (2019). Bolnisi bələdiyyəsindəki problemlərin qiymətləndirməsinə dair ümumi sənəd.]
20. ურჩებიშვილი, გ. (2021). ქალები და ექსტრაქციული ეკონომიკა ტყიბულში. ექსტრაქტივისტული გადაკვეთები: პოლიტიკა, ეკოლოგია და სოციალური სამართლიანობა. სოციალური სამართლიანობის ცენტՐი. [Urçuxişvili, Q. (2021). Tkibulidə qadınlar və ekstraktivist iqtisadiyyat. Ekstraktivist kəsişmələr: siyaset, ekologiya və sosial ədalət. Tbilisi: Sosial Ədalət Mərkəzi.]
21. ფირანიშვილი, თ., ბარბაქაძე, ზ. (2022). ეთნიკური უმცირესობების სოციალური და ეკონომიკური ექსკლუზია. სოციალური სამართლიანობის ცენტՐი. <https://socialjustice.org.ge/ka/products/etnikuri-umtsiresobebis-sotsialuri-da-ekonomikuri-ekskluzia>. [Piranişvili, T., Barbakadze Z. (2022). Etnik azlıqların sosial və iqtisadi olaraq təcrid edilməsi. Sosial Ədalət Mərkəzi.]
22. ქებურია, თ., ქუბაბრია, თ. (2017). წინააღმდეგობის პოლიტიკა: გამოცდილება და პერსპექტივები შრომითი, კულტურის და ბუნებრივი გარემოს დაცვითი პროტესტები. თბილისი: სოციალური სამართლიანობის ცენტՐი. [Keburiya, T. Və Çubabriya, T. (2017). Müqavimət siyaseti: Əmək, mədəniyyət və təbii mühitin mühafizəsi etirazları. Tbilisi: Sosial Ədalət Mərkəzi.]
23. შენგელია, ლ., სტურუა, ლ., გუბტა, ტ. პ., ტეილორი, ა., ლაურო, ჰ. (2017). ადრეული

ბავშვობის ასაკში ქორწინებისა და ქალთა სასქესო ორგანოების დასახირების კვეთის საზიანო პრაქტიკები საქართველოში. გაეროს მოსახლეობის ფონდი. https://georgia.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/Exploring%20Harmful%20Practices%20of%20EarlyChild%20Marriage%20and%20FGMC%20in%20Georgia_0.pdf [Şenqelia, L., Sturua, L., Gupta, T. P., Teylor, A., Lauro, C. (2017). Gürcüstanda erkən/uşaq nikahının və qadın sünnetinin zərərlı təcrübələrinin araşdırılması. BMT Əhali Fondu.]

24. ჩივაძე, თ. (2020). საქართველოს ინდუსტრიული პოლიტიკა და ექსტრაქტივისტული მიდგომები. ექსტრაქტივისტული გადაკვეთები: პოლიტიკა, ეკოლოგია და სოციალური სამართლიანობა. სოციალური სამართლიანობის ცენტრი. [Çivadze, T. (2020). Gürcüstanın sənayeçilik siyaseti və ekstraktivist yanaşmalar. Sosial Ədalət Mərkəzi.]
25. ცინცაძე, გ. (2020). ექსტრაქტივისტული რეჟიმები და ჩამორთმევა დაგროვებით ჭიათურაში. ექსტრაქტივისტული გადაკვეთები: პოლიტიკა, ეკოლოგია და სოციალური სამართლიანობა. სოციალური სამართლიანობის ცენტР. [Tsintsadze, Q. (2020). Çiaturada ekstraktivist rejimlər və akkumulyasiya yolu ilə mülksüzləşdirmə. Ekstraktivist kəsişmələr: siyaset, ekologiya və sosial ədalət. Sosial Ədalət Mərkəzi.]
26. ცინცაძაძე, ა. (2022). სამთო-მოპოვებით საქმიანობაზე სახელმწიფო ბედამხედველობის მარეგულირებელი კანონმდებლობისა და პრაქტიკის ხარვეზები. სოციალური სამართლიანობის ცენტР. <https://bit.ly/3yQmZo6> [Tsintsabadze, A. (2022). Dağ-mədən hasilatı üzrə dövlət nəzaretinini tənzimləyən qanunvericilik və praktikaların çatışmazlıqları. Sosial Ədalət Mərkəzi.]
27. წიქარიძე, ნ., აველიაშვილი გ., ყაბაიშვილი, ბ., აველიაშვილი, მ., ღონიაძე, ა., და სამხარაძე, ზ. (2017). ქვემო ქართლის სამთომოპოვებითი სამრეწველო დაბინძურების ანალიზი მწვანე პოლიტიკის პერსპექტივიდან. მწვანე პოლიტიკის საზოგადოებრივი პლატფორმა. [Tsikaridze, N., Avkopaşvili Q., Kazaişvili, X., Avkopaşvili, M., Əğnədze, A., və Samxaradze, Z. (2017). Kvemo Kartlidə dağ-mədən hasilatının töretdiyi çirkənmənin yaşıl siyasetin ictimai platforması.]
28. Abdourahman, O. I. (2010). Time poverty: A contributor to women's poverty. Journal statistique africain.11, 16-36.
29. Acosta, A. (2013). Extractivism and neoextractivism: two sides of the same curse. Beyond development: alternative visions from Latin America, 1, 61-86.
30. Acosta, A. (2017). Post-extractivism: from discourse to practice—reflections for action. In Alternative pathways to sustainable development: Lessons from Latin America (pp. 77-101). Brill Nijhoff.
31. Bazeley, P. (2013). Qualitative data analysis: Practical strategies. Sage.
32. Bell, S. E., & Braun, Y. A. (2010). Coal, identity, and the gendering of environmental justice activism in central Appalachia. Gender & Society, 24(6), 794-813.
33. Bisht, A. (2021). Conceptualizing sand extractivism: Deconstructing an emerging research frontier. The Extractive Industries and Society, 8(2), 100904.
34. Caretta, M. A., Zaragocin, S., Turley, B., & Orellana, K. T. (2020). Women's organizing against extractivism: towards a decolonial multi-sited analysis. Human Geography, 13(1), 49-59.
35. Cielo, C., & Coba, L. (2018). Extractivism, gender, and disease: an intersectional approach to inequalities. Ethics & International Affairs, 32(2), 169-178.
36. Cock, J. (2019). Resistance to coal inequalities and the possibilities of a just transition in South Africa. Development Southern Africa, 36(6), 860-873.
37. D'Angelo, L., & Pijpers, R. J. (2022). The anthropology of resource extraction: An Introduction. In The Anthropology of Resource Extraction (pp. 1-19). Routledge.
38. Dean, L., Churchill, B., & Ruppanner, L. (2022). The mental load: Building a deeper theoretical understanding of how cognitive and emotional labor overload women and

- mothers. *Community, Work & Family*, 25(1), 13-29.
39. Dietz, K., & Engels, B. (2017). Contested extractivism, society and the state: an introduction. In *Contested extractivism, society and the state: Struggles over mining and land*, 1-19.
 40. Dombroski, K., Healy, S., & McKinnon, K. (2018). Care-full community economies. In *Feminist political ecology and the economics of care* (pp. 99-115). Routledge.
 41. Ekowati, D., Maimunah, S., Owen, A., Wangari Muneri, E., & Elmhirst, R. (2023). Untold climate stories: Feminist political ecology perspectives on extractivism, climate colonialism and community alternatives. In *Contours of Feminist Political Ecology* (pp. 19-50). Cham: Springer International Publishing.
 42. Felix-Henningsen, P., Urushadze, T., Steffens, D., Kalandadze, B., & Narimanidze, E. (2010). Uptake of heavy metals by food crops from highly-polluted Chernozem-like soils in an irrigation district south of Tbilisi, eastern Georgia. *Agronomy Research*, 8(1), 781- 795.
 43. Gellert, P. K. (2010). Extractive regimes: toward a better understanding of Indonesian development. *Rural sociology*, 75(1), 28-57.
 44. Gudynas, E. (2013). Transitions to post-extractivism: directions, options, areas of action. *Beyond Development: Alternative Visions from Latin America*, 165-188.
 45. Hanauer, T., Felix-Henningsen, P., Steffens, D., Kalandadze, B., Navrozashvili, L., & Urushadze, T. (2011). In situ stabilization of metals (Cu, Cd, and Zn) in contaminated soils in the region of Bolnisi, Georgia. *Plant and soil*, 341, 193-208.
 46. Kim, H., Lee, M., Lee, J. H., Kim, K. H., Owens, G., & Kim, K. R. (2020). Distribution and extent of heavy metal (loid) contamination in agricultural soils as affected by industrial activity. *Applied Biological Chemistry*, 63(1), 1-8.
 47. Laws, G. (1997). Women's life courses, spatial mobility, and state policies. *Thresholds in feminist geography: Difference, methodology, representation*, 47-64.
 48. Leguizamón, A. (2020). The gendered dimensions of soybean extractivism in Argentina. *Latin American extractivism: Dependency, resource nationalism, and resistance in broad perspective*, 189.
 49. MacKendrick, N. (2014). More work for mother: Chemical body burdens as a maternal responsibility. *Gender & society*, 28(5), 705-728. MacKendrick, Norah, and Kate Cairns. (2019). The polluted child and maternal responsibility in the US environmental health movement. *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, 307-332.
 50. Mechurkhishvili, G. (2020). Turkoman tribes in late Medieval Eastern Georgia: Settlements, demography and political history. *KADMOS*, (12), 102-150.
 51. Ojeda, D. (2021). Social reproduction, dispossession, and the gendered workings of agrarian extractivism in Colombia. In *Agrarian extractivism in Latin America* (pp. 85-98). 33 Routledge.
 52. Pereira, C. (2021). Extractivism, resistance, alternatives. *Feminist Africa*, 2(1), 1-13.
 53. Peters, S. (2017). Beyond curse and blessing: Rentier society in Venezuela. In *Contested Extractivism, Society and the State: Struggles over Mining and Land*, 45-68.
 54. Richardson-Ngwenya, P., & Nightingale, A. J. (2018). Diverse ethics for diverse economies: Considering the ethics of embodiment, difference and inter-corporeality at Kufunda. In *Feminist Political Ecology and the Economics of Care* (pp. 131-161). Routledge.
 55. Rodriguez Fernandez, G. V. (2020). Neo-extractivism, the Bolivian state, and indigenous peasant women's struggles for water in the Altiplano. *Human Geography*, 13(1), 27-39.

56. Rocheleau, D., Thomas-Slayter, B., & Wangari, E. (2013). Feminist political ecology: Global issues and local experience. Routledge.
57. SDG.gov.ge. VNR. (2020). Report on the Implementation of the 2030 Agenda on Sustainable Development. <https://sdg.gov.ge/text-page/46>
58. Stanford.edu. (2019). A New Approach to Cleaning Heavy Metals out of Soil. <https://engineering.stanford.edu/magazine/article/new-approach-cleaning-heavy-metals-out-soil>
59. Stensrud, A. B. (2019). Water as resource and being: Water extractivism and life projects in Peru. Indigenous life projects and extractivism: Ethnographies from South America, 143-164.
60. Sundberg, J. (2016). Feminist political ecology. International Encyclopedia of Geography: People, the Earth, Environment and Technology: People, the Earth, Environment and Technology, 1-12.
61. Swyngedouw, E. (2009). The political economy and political ecology of the hydro-social cycle. *Journal of contemporary water research & education*, 142(1), 56-60.
62. Szeman, I., & Wenzel, J. (2021). What do we talk about when we talk about extractivism?. *Textual Practice*, 35(3), 505-523.
63. Temper, L., Del Bene, D., & Martinez-Alier, J. (2015). Mapping the frontiers and front lines of global environmental justice: the EJAtlas. *Journal of Political Ecology*, 22(1), 255-278.
64. Torres, R., Azócar, G., Gallardo, R., & Mendoza, J. (2022). Water Extractivism and Decolonial Struggles in Mapuche Territory, Chile. *Water Alternatives*, 15(1), 150-174.
65. Van den Berg, K. (2018). Environmental feminisms: A story of different encounters. In Feminist Political Ecology and the Economics of Care (pp. 55-69). Routledge.
66. Wember, C. (2018). Striving towards what we do not know yet: Living Feminist Political Ecology in Toronto's food network 1. In Feminist Political Ecology and the Economics of Care (pp. 162-188). Routledge.
67. Withanachchi, S. S., Kunchulia, I., Ghambashidze, G., Al Sidawi, R., Urushadze, T., & Ploeger, A. (2018). Farmers' perception of water quality and risks in the Mashavera River Basin, Georgia: Analyzing the vulnerability of the social-ecological system through community perceptions. *Sustainability*, 10(9), 3062.
68. Wolff, J. (2017). Contesting extractivism: conceptual, theoretical and normative reflections. Contested extractivism, society and the state: struggles over mining and land, 243-255

